

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 07.09.2004.ГОДИНЕ**

Председник већа: Седите. Констатујем да су на наставак главног претреса дана 07.септембра 2004. године са почетком у 10,08 часова, пред већем Посебног одељења Окружног суда у Београду, Београд, ул. Устаничка бр. 29, судница бр. 1 у кривичном предмету са службеном ознаком КП.бр.5/03 окривљеног Милорада Улемекa и других, због кривичног дела удруживање ради непријатељске делатности из чл. 136 ОКЗ-а, кривичног дела убиство представника највиших државних органа из чл. 122 ОКЗ и др., по оптужници Специјалног тужиоца, при Окружном јавном тужилаштву у Београду КТС.бр.2/03 од 21.08.2003. године пред већем у саставу судија председник већа Марко Кљајевић, судије чланови већа Ната Месаровић и Милимир Лукић, са записничарем Љиљаном Атлагић, приступили заменици Специјалног тужиоца Милан Радовановић и Небојша Мараш, пуномоћник породице оштећеног председника Владе Републике Србије др Зорана Ђинђића, адв. Рајко Даниловић, а није приступио други пуномоћник адв. Срђа Поповић, а уредно је позван.

Адв. Рајко Даниловић: Он се извињава, он је јуче био повређен, има дисторзију на скочном зглобу и није чак требао да стоји, али због поштовања према суду и поступку који ради мора да лежи и да држи ногу и да ставља терапију, па данас неће бити, али ја сам ту.

Председник већа: Добро. Оправдан је изостанак другог пуномоћника адв.Срђе Поповића. Пуномоћник мајке погинулог председника Владе Републике Србије др Зорана Ђинђића, Миле Ђинђић, адв. Радивој Пауновић, пуномоћник оштећеног Милана Веруовића адв. Божо Прелевић, окривљени Милорад Улемек са браниоцима адвокатима Момчилом Булатовићем, Слободаном Миливојевићем и Марком Миливојевићем, окр. Звездан Јовановић са браниоцем адв. Ненадом Вукасовићем, браниоци окривљених Милоша Симовића, Александра

Симовића и Владимира Милисављевића, адв. Слободан Миливојевић и Александар Поповић. Бранилац окр. Нинослава Константиновића адв. Дејан Лазаревић, бранилац окр. Дејана Миленковића, адв. Биљана Кајганић, бранилац окр. Сретка Калинића адв. Владан Вукчевић, бранилац окр. Милана Јуришића званог Јуре, адв. Александар Зарић, окривљени Душан Крсмановић са браниоцем адв. Вељком Делибашићем и адвокатом Комненић Милованом, окривљени Саша Пејаковић са браниоцем адв. Гораном Петронијевић, а није приступио други бранилац, адв. Крсто Бобот, а уредно је позван, окр. Бранислав Безаревић, са браниоцем адв. Жељком Грбовићем и окр. Жељко Тојага са браниоцем адв. Зораном Николићем.

Председник већа, доноси:

РЕШЕЊЕ

Да се настави главни претрес.

Главни претрес је јаван.

Настављамо извођењем процесне радње наставка саслушања првоокривљеног Милорада Улемека.

Нека приступи пред говорницу. Право на постављање питања првоокривљеном Милораду Улемеку имају прво његови браниоци, право на питање има адв. Слободан Миливојевић, изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Након што му је престала функција команданта Јединици за специјалне операције да ли је имао контакте са покојним Премијером Ђинђићем поводом појединачних акција или неких задатака које је та јединица имала, или део те Јединице требао да обавља и да ли је од покојног Премијера добијао одређене задатке или налоге или молбе или сугестије у том правцу?

Окр. Милорад Улемек: Ја сам већ у својој одбрани изнео низ један сусрета које сам имао са покојним Премијером и у том излагању сам образложио делимично одговарајући на питања председавајућег који су то били разлози и у вези чега. Мени покојни Премијер никада није после моје суспензије није давао налоге нити како да кажем наредбе. Више је то било да кажем у смислу неке молбе или како да кажем једног међусобног нашег саветовања шта урадити у одређеним ситуацијама. Ја овде намерно нисам хтео да износим неколико сусрета

између мене и Премијера где није био нико са стране, односно неко треће лице присутно због тога што мислим да то није коректно зато што човека нема и да не би испало да ја причам само своју причу, тих неколико сусрета које сам имао са њим насамо ја не бих желео овде да њима причам. Сви остали сусрети које сам имао са покојним Премијером су се значи одвијали како да кажем јавно или полу јавно, где се углавном говорило о тој некој проблематици где мене Премијер звао да ме пита за неко моје мишљење или евентуално да ме укључи у та нека одређена дешавања, јер је вероватно мислио да би ја ту могао да помогнем да ли саветодавно да ли више својим присуством.

Адв.Слободан Миливојевић: Да ли може да нам каже конкретно за неке од акција или активности које је Јединица, након дакле престанка функције команданта Јединице за специјалне операције у којима је и он учествовао, а на молбу, савет или предлог покојног Премијера Ђинђића?

Окр. Милорад Улемек: Па једна од таквих, добро није то била акција то је био догађај рецимо то сам већ овде подобно објаснио, то је био протест ове Јединице за специјалне операције где сам ја после тог првог прелиминарног разговора са Премијером био активно укључен на тражење од самог Премијера да се та цела ствар стиша и да се то заврши у једном најбољем правцу за све. Даље ја сам већ рекао да су се неки сусрети одигравали везано за сва ова дешавања која сам ја помињао везано за одлазак Јединице значи у Грчку, везано за одлазак Јединице на обезбеђивање Олимпијаде, везано за случај Мака, тако да су то углавном били ти неки догађаји у којима се конкретно говорило и разговарало.

Адв.Слободан Миливојевић: Да ли је можда било Вашег учешћа у активностима Јединице поводом одласка у копнену зону?

Окр. Милорад Улемек: Да. Ја сам то већ објаснио. Ја сам ту био позван, односно повучен са одмора и ако сам био суспендован, где сам добио налог директан налог од Министра Михајловића да преузем команду над Јединицом, и на одређеним трупима доле када се изузимала та зона безбедности око Бујановца, Прешева, где смо доле деловали, то је већ све познато.

Адв.Слободан Миливојевић: Да ли је након што му је престала функција команданта Јединице за специјалне операције био присутан било каквој прослави или слављу на коме се налазио и покојни Премијер?

Председник већа: Ради прецизирања одговорио је на то питање окривљени Милорад Улемек. Говорио је о калемегданској тераси на једној вечери да је био, је ли тако?

Окр. Милорад Улемек: Да. Није била Калемегданска тераса него један ресторан код Калемегдана.

Председник већа: Добро, небитно како се зове, то није уопште ни битно и ту је рекао да је био и покојни Премијер на тој вечери.

Адв.Слободан Миливојевић: Моје питање је било конкретизовано. Након што му је престала функција команданта.

Председник већа: Ја мислим да је управо то било након што је дошао из Грчке, а претходно му је престала функција. Ја управо у том контексту кажем. Да ли је било још неких сусрета евентуално, тако би могли да поставите питање, јер овако је на пример погрешно постављено, по мени.

Адв.Слободан Миливојевић: Нема проблема.

Председник већа: Изволите, одговорите.

Окр. Милорад Улемек: Конкретно ја сам већ напоменуо да су биле две вечере организоване, сада заиста повод славља, ако се то може назвати славље не могу да прецизирам тако да је мој одговор да.

Адв.Слободан Миливојевић: Да ли сте Ви били позвани или сте Ви позивали госте?

Окр. Милорад Улемек: Не, ја сам био позван.

Адв.Слободан Миливојевић: Још само једно питање. Да ли може да нам каже имајући у виду питања пуномоћника оштећених да ли може да се изјасни и да нам каже колико је и да ли је уопште учествовао у било каквој хуманитарној акцији за све време од када се налазио на функцији команданта Јединице за специјалне операције и после тога. Дакле да ли је учествовао у неким хуманитарним акцијама сам, не мислим у оквиру Јединице?

Окр. Милорад Улемек: Знате шта, јесам, учествовао сам у томе. Не желим да причам зато што то нисам радио зарад неке своје личне рекламе, него сам то радио, јер сам мислио да треба да радим и осећао сам се да неке те хуманитарне ствари треба да радим тамо где

сам могао то да радим. Не желим да причам о томе, то је моја лична ствар. Не желим да се изјашњавам о томе.

Адв.Слободан Миливојевић: Немам више питања. Хвала.

Председник већа: Право на питања има адв.Момчило Булатовић, бранилац првоокривљеног. Изволите.

Адв.Момчило Булатовић: Ја ћу се бавити питањима везано за оптужницу, јер мислим да је то једина права ствар да би могли да утврђујемо нешто. Ја ћу питати господина Улемек овако. Чули смо да се он вратио у Југославију 1992. године, чули смо када се упознао са Душаном Спасојевићем, под којим околностима, и све остало. Ја ћу га питати да ли је икада са Душаном Спасојевићем правио било какав договор, било какав разговор на тему стварања било какве злочиначке организације, криминалне групе у било ком циљу?

Окр. Милорад Улемек: Не, ја такве разговоре са покојним Душаном Спасојевићем никада нисам водио.

Адв.Момчило Булатовић: Какав је његов однос према својој држави од 1992. године када се вратио па овамо у смислу актуелне Власти, уставног уређења, Органа власти, институција Власти нека мало објасни?

Окр. Милорад Улемек:Знате шта, мој однос према својој држави. Ја своју државу поштујем као сваки грађанин који мора да поштује своју државу како је то прописано Уставом. То је мој однос према држави. Ја мислим да не морам овде да објашњавам због тога што сам ја тај неки мој однос показао кроз сва она дешавања која су се дешавала од како сте навели 1992. године па на овамо, у свим оним ситуацијама и борбама у којима сам учествовао, тако да ја о томе не желим овде да причам зато што једноставно ја сам то радио из неког свог личног убеђења и мислим да нема потребе да замарам нити да причам неке овде хвале по питању тог свог неког учинка и поштовања према својој држави.

Адв. Момчило Булатовић: Не, ја нисам мислио да говорите о хвалама и причате шта се конкретно дешавало, него само ваш однос. Да ли сте то радили кроз институције система или сте то радили сами као што би рекли слободан стрелац?

Окр. Милорад Улемек: Ја нисам то могао сам да радим. Ја нисам могао самоиницијативно да учествујем тамо где сам све учествовао. Од момента када сам се вратио у Србију, односно тадашњу Југославију ја

сам на неки начин радио и ушао у те неке институције система које су се бавиле одбраном државе, одбраном да се не позивам то српство. Значи због самог мог доласка у Југославију ја сам се прикључио тим надлежним институцијама и учествовао у оном делу који је мени био познат.

Адв.Момчило Булатовић: Током бомбардовања и НАТО агресије у овој земљи, где сте се налазили?

Окр. Милорад Улемек: На Косову и Метохији.

Адв.Момчило Булатовић: По повратку са Косова и Метохије након НАТО агресије и контакта са Душаном Спасојевићем јуче смо чули да сте говорили о томе како сте ступили у контакт са њим и да се ту развила и нека врста неког пријатељства. Да ли се тај рад и Ваш задатак могао обавити за службу, за контакт са Душаном Спасојевићем, а да немате један присни однос са њим?

Окр. Милорад Улемек: Не, није могло да се обави, зато што сам ја већ овде објаснио. Ако са неким улазите у неку такву комбинаторику да кажем по налогу људи из Службе, онда је нормално да ви морате са том особом да створите један онако приснији однос. Ви фактички када ступите у контакт са том особом, значи потражујете нешто од њега. Да би се ту створила нека одређена доза поверења, да би се ту омекшали како да кажем ти неки разговори, морате да приступите са једним, добро можда не у почетку пријатељским ставом, зато што се то пријатељство развија и развијало се касније, али не можете да дођете једноставно по неком принципу тачка «а», тачка «б» и да се ти разговори воде тако у том смислу.

Адв.Момчило Булатовић: Да ли сте из контакта које сте имали са покојним Душаном Спасојевићем икада закључили да код њега и људи из његовог окружења, рекли сте његових људи, поменули сте, овај постоји у разговорима жеља или провејава идеја или се прича о томе да они су једна група која је ту формирана која хоће да узме власт у овој земљи?

Окр. Милорад Улемек: Не, ја тако ништа нисам закључио. Ја сам једноставно овде објаснио какви су били моји односи са Душаном Спасојевићем и коју сам ја врсту контакта имао са његовим људима. Тако да ја нисам из тих контакта нити могао, нити сам закључио да они спремају како је то после речено неку заверу или не знам шта је све писано колико сам могао да пратим медије, за ових 14 месеци колико сам био, као што је то рекао један од адвоката, у илегали. Ја сам видео

чак да су не знам, да ли новинари, да ли они који су им то пласирали у тој наводној групацији Душана Спасојевића биле подељене неке улоге, не знам да је Душан Спасојевић требао да буде да ли Премијер, да ли Председник, да ли је требао да буде Министар финансија, значи један сплет ортодоксних глупости. Ја таквих сазнања нисам имао, а ко је то износио то треба

Адв.Момчило Булатовић: Да ли сте Ви у тој групи око Душана Спасојевића, да је тако назовемо како је зове тужилац, а то ће мо утврдити да ли је или није, да ли сте Ви имали икакав однос у односу на те људе у смислу надређености, да сте Ви њима били надређени, да им можете издати нека наређења, да нешто раде за Вас или било шта?

Окр. Милорад Улемек: Не, ја никакав наредбодавни или надређени став нисам имао према никоме од тих људи, нити је то било могуће кроз цело оно познанство наше и наш однос како се то одвијало.

Адв.Момчило Булатовић: Да ли сте икада у контактима које сте имали са Душаном Спасојевићем и са људима око њега које сте Ви описали како су били, чули да Душан Спасојевић планира да његова организација примени неко насиље или неке акте насиља, терора у циљу освајања власти?

Окр. Милорад Улемек: Не, никада нисам чуо.

Адв.Момчило Булатовић: Да ли сте икада чули или било како приметили да Душан Спасојевић и људи око њега планирају лишење живота највиших представника државне Власти?

Окр. Милорад Улемек: Не, ја то никада нисам чуо. Те информације су се тек појавиле после тог несрећног атентата где се одједном разоткрила та такозвана читава завера, где сам ја једноставно видео да су се као одједном појавили неки фамозни спискови на које су поједини политичари се буквално утркивали ко ће да буде на том списку, вероватно мислећи да ће им тако скочити популарност и да ће бити важнији у очима народа и то појављивање тог фамозног списка ме је подсетило исто тако на 05. октобар, када се исто после 05.октобра појавио један фамозни списак од мислим 40 имена где су се опет тако неки лидери и лидерчићи буквално утркивали да се ставе на тај списак да би испали важни, али ја заиста не знам да је Душан Спасојевић правио икакву заверу, нити сам ја приметио тако нешто.

Адв.Момчило Булатовић: Да ли сте икада опет говорим да не понављам стално у контактима са Душаном Спасојевићем, значи то ме

једино интересује, чули, приметили на било који начин да Душан Спасојевић жели да ангажује нека лица да би правили терористичке акције, да се створи осећање сигурности код грађана и тако то?

Окр. Милорад Улемек: Не, нисам никада чуо, нити приметио тако нешто.

Адв.Момчило Булатовић: Да ли сте икада ангажовали припаднике Јединице за специјалне операције у неким криминалним радњама за вршење неких кривичних дела?

Окр. Милорад Улемек: Не, ја сам то већ објаснио да припадници Јединице за специјалне операције никада нису били ангажовани ни у каквим криминалним радњама, нити је било ко могао да да налог, било ком припаднику Јединице за специјалне операције да врши неку криминалну радњу, како сте то Ви назвали.

Адв.Момчило Булатовић: Тако пише у оптужници. Рекли сте да нисте никада чули да Душан Спасојевић и његова та организација да примени насиље да би освојила власт. Да ли сте икада чули, мало пре сте нешто почели да говорите о томе да Душан Спасојевић је икада поменуо да има амбиције и жеље да буде председник Владе Републике Србије?

Окр. Милорад Улемек: Не. Ја то нисам чуо, мени то заиста звучи смешно. Ја јесам познавао Душана Спасојевића, међутим, ја опет морам да се вратим на оно што сам мало пре рекао. Ја стварно не знам ко је дошао на једну такву идеју да међу народ пласира неке такве приче да један Душан Спасојевић има неке амбиције да постане не знам Председник Владе.

Адв.Момчило Булатовић: То су управо информације из медија.

Окр. Милорад Улемек: Ја управо о тим информацијама и говорим. То мало личи на петпарачке приче од Тарантина, тако да стварно не знам шта да кажем.

Адв.Момчило Булатовић: Да ли сте Душану Спасојевићу Ви на било који начин обезбеђивали оружје, експлозив или било шта друго?

Окр. Милорад Улемек: Не никада нисам обезбеђивао никоме нити оружје, нити експлозив.

Адв.Момчило Булатовић: Да ли сте чули да Душан Спасојевић планира за своје људе нека места у некој новој Власти, рецимо да Ђура Мутава буде Министар полиције...

Председник већа: Председник већа доноси:

Р Е Ш Е Њ Е

Забрањује се питање браниоца адв. Момчила Булатовића, јер тим наводима уопште не постоји ни један доказ у списима.

Адв.Момчило Булатовић: Судија ја ћу морати да Вас замолим, да мало објасним моје питање, због већа, ја сам рекао да питам по оптужници, а овде стоји управо делатност и број људи који су укључени у то, који су преузимали активности везане за извршење задатака завере, па набројани и друго, а горе у уводу су одређене улоге узимања власти, а у тој групи су Вукојевић Зоран, Сувајцић, Јуришић, Крسمановић, Влада-Будала, Милисављевић Владимир и остали. Зато морам то да питам. Да ли је неко од ових људи имао неку улогу у тим разговорима, ако је било разговора, да је чуо можда да је поменуо неко?

Председник већа: Да ли сте завршили?

Адв.Момчило Булатовић: Да.

Председник већа: Добро. Сада ће веће одлучити о приговору на одлуку председника већа.

Веће доноси:

Р Е Ш Е Њ Е

Забрањује се питање браниоца првоокривљеног Милорада Улемека адвоката Момчила Булатовића због тога што се не односи на предмет кривичног поступка, друго ово што он кроз питање поставља представља игнорисање у односу на оптужницу и претпостављене функције евентуално, али о томе нема помена у спису.

Изволите наставите са питањима.

Адв.Момчило Булатовић: Јако ми је жао што је тако протумачено, ја уопште немам намеру да иронишем ово и ваш закључак је потпуно погрешан. Добро имате право да тумачите како хоћете.

Председник већа: Само да Вас упозорим. Немате право да коментаришете одлуке већа. Наставите даље са питањима.

Адв.Момчило Булатовић: Да ли Вам је познато да је неко од чланова Јединице за специјалне операције дана 21.02.2003. године се налазио код хале «Лимес»?

Окр. Милорад Улемек: Не. Није ми познато.

Адв.Момчило Булатовић: Да ли Вам је познато сада је то можда већ депласирано питање, али ја ћу питати, а Ви одлучите, обзиром на ово да ли је Тојага Жељко био укључен у неку активност код хале «Лимес»?

Окр. Милорад Улемек: Не.

Адв.Момчило Булатовић: Судија, јуче господин Улемек је говорио о контактима са неким политичарима из бивше и садашње власти па је дао одговор на нека питања и поменуо је господина само тренутак, господина Микелића. Нисам чуо одговор на то због чега се видео са господином Микелићем и где, ако може да објасни?

Окр. Милорад Улемек: Ја сам јуче објаснио већ одговарајући на то питање да сам имао пар сусрета са господином Микелићем. Један од разлога као што сам већ рекао је био тај састанак код Аце Томића, а исто један од разлога је био тај, ја сам већ објаснио у свом излагању да у периоду пролеће – лето 2002. године сам на неки начин покушао да укључим ове грчке партнере са којима сам раније контактирао не би ли се они задржали у нашој земљи око тих неких послова и та једна прича је ишла код самог Душана Спасојевића. Том приликом сам имао контакт са Бориславом Микелићем због тога што сам добио један списак предузећа која су требала да буду приватизована од господина Владимира Поповића-Бебе, који ме је замолио да тај списак понудим тим људима из Грчке не би ли они се можда одлучили или извели неку ту приватизацију. Пошто ја нисам баш био вичан како да кажем том привредном размишљању и том привредном делу, а знао сам да је господин Микелић био успешан привредник дуго година у ранијој Хрватској и касније у Републици Крајини. Ја сам њега замолио чисто да

ми направи једно његово мишљење, један његов пресек везано за та предузећа да би евентуално она предузећа која је он сматрао да су занимљива могла да буду понуђена тим људима из Грчке. Међутим, до те реализације није дошло због тога што када је господин Беба Поповић чуо са ким сам се ја консултовао везано за тај списак он је повукао тај списак и тако да касније од тога није било ништа. То су била та нека два значајнија сусрета везано са господином Микелићем.

Адв.Момчило Булатовић: Знали сте Душана Спасојевића, да ли сте чули да га је ико звао «Шиптар»?

Окр. Милорад Улемек: Не, ја то нисам никада чуо. То се тек касније појавило у оној лепези надимака за време и после Сабље. Ко је то радио и зашто је то радио, ја не знам, нити бих улазио у то, али ја нисам никада чуо да је ико икада Душана Спасојевића звао Шиптар.

Адв.Момчило Булатовић: Говорили сте током једног претреса сада заиста не знам датум о томе да је било говора о реорганизацији Јединице за специјалне операције?

Окр. Милорад Улемек: Да, ја сам одговорио односно делимично појаснио на питање господина председавајућег.

Адв.Момчило Булатовић: Интересује ме ваш став. Лични став у односу на тај план реорганизације јединице. Да ли је он био афирмативан, негативан, ако је једно, друго, зашто тако? Да објасните.

Окр.Милорад Улемек: Па, не, мој став је био ту афирмативан због тога што, на крају крајева то је било једино изгледно решење. Да сада не препричавам овде и не одузимам време о томе како је била устројена јединица до те 2000-те године, што је онда морала да буде тако устројена због свих оних догађања и ратова који су се водили на овим простора. Међутим, по доласку нове, те ДОС-ове власти, сви су рачунали, а Богу хвала, ево, тако с и показало да тих неких већих ратова и већих сукоба неће бити, а ево, није ни било, тако да је само Министарство донело једну одлуку да се та јединица на неки начин реорганизује. Значи, с обзиром да је била у то време више онако по некој војној структури и с обзиром да су да кажем вршени, не неки притисци, али неки предлози су стизали из одређених земаља Европске уније да се све те јединице које су биле у полицијском саставу, а које су имале тај неки војни карактер на неки начин реорганизују и приближе тој некој полицијској формацији. Тако да сам се ја залагао за једну такву реорганизацију зато што је то било логично и било је коректно. Друго, ми смо у тој реорганизацији имали пуну подршку покојног Премијера

који је буквално и он на неки начин, можда не баш директно, али на неки начин индиректно учествовао и информисао се како иду ти планови, како иду те ствари око те реорганизације, коју је наравно водио врх Министарства, односно Душан Михајловић.

Адв.Момчило Булатовић: Након протеста јединице, Јединица за специјалне операције је, да тако кажем – извучена, да употребим тај термин, из ингеренције Министарства унутрашњих послова, ако сам добро разумео, након протеста јединице?

Окр.Милорад Улемек: Не. Из ингеренције Ресора државне безбедности.

Адв.Момчило Булатовић: И стављена под команду Владе Републике Србије?

Окр.Милорад Улемек: Да.

Адв.Момчило Булатовић: Шта то значи конкретно у односу командовања Јединице?

Окр.Милорад Улемек: То је значило онда у односу на командовање Јединицом да директно употребу целокупне Јединице може да да једино премијер Владе, или сама Влада приликом заседања тог њиховог Безбедносног одбора, или како се већ то зове, а да одређене појединачне акције може да да министар Унутрашњих послова и то је урађено управо због тога да се не би поновила једна таква ситуација која се поновила у новембру 2001.године када су начелник и тадашњи заменик начелника службе издали једно, онако – наређење које је заправо и довело до целог оног проблема. Значи, на свим тим састаницима који су се после одвијали између мене и Премијера, између министра и тих људи из Министарства унутрашњих послова дошло се до једног начелног договора да се та јединица стави под команду Владе Републике Србије и тачно се утврдила та хронологија и хијерархија ко ту, шта треба да ради, и колико ту ко има својих ингеренција.

Председник већа: Искористићу прилику да у контексту овог питања да поставим једно питање. Можете ли мало ближе да нам кажете ко је иницирао у тим разговорима на државном врху, у Влади Републике Србије – питања измештања јединице за специјалне операције и Ресора државне безбедности и да буде под контролу директно Владе и да ли сте Ви учествовали у тим разговорима, пошто помињете у том контексту и себе, да ли је то била једна личност одређена, државник, министар унутрашњих послова, или премијер, неко од министара, чланова владе,

подпредседника у циљу регулисања тог проблема везаног за Јединицу за специјалне операције? Изволите.

Окр.Милорад Улемек: Ту иницијативу, значи, прву ту причу о томе је повео сам Премијер зато што још док смо ми разговарали, значи оно вече када сам ја дошао у Владу Србије на тај први разговор са покојним Премијером, он је, како да кажем, провукао ту идеју због тога што је у том моменту био, колико сам ја могао да проценим и да осетим, био је страшно љут и бесан због тога што Министарство као да се показало да на неки начин не може да направи један однос са том јединицом. Ја овде сада не бих улазио баш у те неке личне проблеме које је Јединица можда имала са одређеним људима из Службе државне безбедности тадашњег ресора са господином Петровићем и господином Мијатовићем, ја заиста не знам због чега је то било, међутим, сам Премијер је увидео, значи, током свих оних разговора и објашњавања и анализе која је направљена током тих неколико дана због чега је заправо дошло до тих протеста, сам Премијер је увидео и дао тај предлог да се Јединица измести из два разлога. Први разлог је, колико сам ја имао утисак – да на наки начин стави ту јединицу под своју неку, да кажем заштиту, а други разлог је да више никад неби могло да се догоди да издаје једно такво наређење па да после не може да се утврди да ли је то било исправно, или није било исправно. Овако је он, вероватно човек хтео директно ту да буде укључен, тако да нико са стране не би могао да има неки утицај на Јединицу, нити да ту нешто прави неке калкулације.

Председник већа: Добро, хвала. Наставите са питањима.

Адв.Момчило Булатовић: Да ли то значи да је овакав акт изузимања Јединице из надлежности и стављање под ингеренцијом Владе уследио управо због тога што је премијеру, председнику Владе господину Ђинђићу, покојном Ђинђићу, било јасно да је неко манипулисао Јединицом? Да ли имате такав закључак?

Окр.Милорад Улемек: Па, ја не знам сад. Било би некоректно да говорим у његово име, какав је он закључак имао, али

Адв.Момчило Булатовић: Из разговора који сте водили управо у вези са..?

Окр.Милорад Улемек: Ја сам имао један осећај да је он тим актом на неки начин хтео да заштити Јединицу зато што, значи нећу ја ово сада да изговорим напамет, зато што је он имао одређену симпатију према тој Јединици, јер је заправо и видео и вероватно се информисао колико та Јединица вреди, какву она снагу има, шта је све радила до тада

и он је на неки начин хтео ту Јединицу да заштити од свих тих неких манипулација и због тога што су се ту, не знам, у то време помињале приче да ће та Јединица да буде расформирана, неће да буде расформирана, да ће одређени припадници Јединице морати да иду у Хаг, да неће да иду у Хад и једноставно мислим да је он то хтео да стави директно под ту своју неку контролу да би имао директан и комплетан увид шта се ту дешава и да нико са стране не би могао да изда нека наређења, а да пре тога та наређења не образложи њему да би он вероватно могао да каже да ли је то у реду, или није у реду.

Адв.Момчило Булатовић: Господине Улемек, имали сте контакте са покојним председником Владе више пута и док сте били командант Јединице и након пензионисања и све то. Да Вас питам, да ли сте некада са њим разговарали било шта везано за Хаг?

Окр.Милорад Улемек: Знате како, нисам ја, како да кажем – директно водио неке разговоре са премијером везано за Хаг. Ја сам у почетку, нормално, значи, у том једном периоду зима – пролеће 2001. године чисто информативно на тим неким сусретима са Премијером и са самим министром Михајловићем – да бих себи разбио неке илузије у глави које сам имао, поставио један одређени број питања везано за Хаг. Због чега? Због тога што су на неки начин медији, неки добронамерни Срби који су пласирали неке информације, не знам, да ће доста полицајаца ићи у Хаг, да ће доста војника ићи у Хаг, да ће Јединица да буде расформирана, ставили су нам епитет да смо нека злочиначка јединица и тако даље. Ја сам чисто због тога хтео да директно од оних људи који су најмеродавнији и најодговорнији по том питању чујем један став. Значи, нисам никада тражио никакве гаранције, него сам једноставно хтео да чујем један став из њихових уста, из њихове главе по том питању Хага. Углавном се о томе радило. Значи, никада нисмо улазили у неку дискусију где су се доносиле неке одлуке. То су била чисто информативна питања са моје стране, да би мени на неки начин као команданту Јединице тада савест била мирна и да бих ја имао једну чисту слику о свему томе.

Адв.Момчило Булатовић: Из тих разговора које сте водили, кажете да нисте тражили никакве гаранције, нити било шта, да ли сте могли да закључите какав је став покојног председника Владе у односу на Хаг и сарадње са Хагом, односу према људима...?

Окр.Милорад Улемек: Оно што сам ја могао да схватим, значи, сада из неког мог угла – ја сам видео да је он човек био, оно што се каже – на тешким мукама, због тога што је неминовно било, због свега онога што се дешавало и после оног хапшења Милошевића, да наша Држава

мора да сарађује са Хагом, јер једноставно и сам Милошевић, колико се ја сећам у Дејтону је направио тај неки споразум и уговор да ми пристајемо да сарађујемо са Хагом. И он је ту човек био, како да кажем на неким мукама, јер једноставно није знао како да то објасни, не само у народу, него како то да се објасни и пред свим оним људима који су требали да доносе те неке одлуке, а који су на неки начин били против тога. Међутим, те његове муке, или та његова нека брига се углавном више односила на све оне људе који су били много значајнији на свим тим функцијама за време свих ових ратова, како бих то рекао – «крупније те зверке». Из тог неког његовог излагања, значи, ја сам добио са његове стране, не могу да кажем – обећања, зато што се такве ствари не могу обећавати, јер то није зависило чак толико ни од њега, него је то била једна виша сила и један ветар који је дувао са стране са тим неким притисцима – да ће се он максимално, значи, потрудити, заложити да нико у тој некој нижој хијерархији, борачкој да кажем по тим неким јединицама не одговара пред Хагом и не буде испоручен Хагу, због тога што је он сматрао да су ти сви људи само радили свој посао по наређењима претпостављених и да ту углавном треба, ако већ мора неко да одговара, да одговара једна лепеза политичара која је доносила одлуке и чије се одлуке нису могле коментарисати, нити одбијати на овакав, или онакав начин.

Адв.Момчило Булатовић: У склопу тога, у моменту када сте пензионисани, па сте имали контакте са господином покојним председником Владе др Ћинђићем, да ли Вам је икада наговестио било какву могућност да имате проблем Ви за Хаг, или било шта?

Окр.Милорад Улемек: Не. Значи, ми смо, како да кажем, имали те неке разговоре, понављам сад зима – пролеће 2001. године, где сам ја јасно схватио његов начин размишљања према Хагу и те његове ставове и проблеме са којима се он суочава, с обзиром да, после тога та Јединица је ушла у ту неку трансформацију, тај неки посао, како да кажем – се одвијао нормално. Ми заиста нисмо имали никаквих проблема, нити је нас неко обавештавао да се нама, односно било коме из Јединице спрема Хаг, или нешто слично.

Адв.Момчило Булатовић: Хвала. Сада ћу Вас питати, господине Улемек, везано је за Ваше саслушање од 14.јуна 2004. године када говорите о састанку, па ћу ја мало цитирати нешто шта сте рекли, па мало да ми појасните, уствари да нам појасните. Кажете да је дошао господин Спасојевић, па кажете овако: «значи, ја сам јавио Душану да значи имам одобрење, желим да идем да се видим. Ми смо отишли на тај састанак, значи, они су већ били уговорили састанак, како ће се тај састанак одвијати и под којим условима». Па ме интересује да нам мало

објасните то, који су то – они и - под којим условима. Тај састанак је јако интересантан, па мало појасните.

Окр.Милорад Улемек: Само морате да ми појасните који састанак. Било је више састанака.

Адв.Момчило Булатовић: То је претпостављам, овај први састанак, да сте ишли код Радомира Марковића, он је рекао – «нема проблема они су ионако готови, значи, ти то види са њима, ја ћу те чекати испред капије, па када будеш одлучио, значи, ти ми јави». Онда сте Ви отишли код начелника, да не дужите, обавестили начелника, он је рекао «ако те зову, иди види, уради како мислиш да треба» и онда кажете: «ми смо отишли на тај састанак», претпостављам Ви и Спасојевић, па кажете «они су већ били уговорили састанак, како ће се тај састанак одвијати и под којим условима», па ме интересује – који «они» и «под којим условима»?

Окр.Милорад Улемек: Ја, пошто сам добио одобрење од начелника Марковића, када сам кренуо на тај састанак, ја сам кренуо са својим како да кажем људима, са својом пратњом и био сам, оно што се каже – инструисан где да идем и куда да идем. Значи, у том смислу сам видео да су ми већ одредили то неко место састанка. Оно што је мени било упечатљиво је било то да је тај састанак био одређен на таквом једном месту, значи, у једној слепој улици, на узбрдици, у центру града, да је тај цип у коме се налазио покојни премијер био тако намештен, значи, да ту евентуално, вероватно су они имали неки, што је и нормално – неки зазор можда од мене, да ја ту не направим нешто, не знам ни ја шта, па су тај састанак обезбедили и уговорили на том једном специфичном месту. Специфичном можда мени, зато што сам ја кроз цео овај свој живот постао мало параноик, па све што се дешава на улици ја то гледам онако са неких других страна, одакле би нешто могло да дође и како би нешто могло да дође. Због тога је то мени упало у очи. Значи, само то место избора састанка и како су сви ти људи око тог ципа били постављени. Значи, било је јасно да су то они наменски урадили да не би дошло до било каквог неког нежељеног инцидента. Када кажем «они», онда мислим на људе који су били уз премијера Ћинђића и на целу ту опозицију.

Адв.Момчило Булатовић: То ме интересује, ко су они – име, презиме, који су били тамо? Кажете «они».

Окр.Милорад Улемек: Знате шта, ја не знам ко је ту био около тих возила, ја те људе нисам познавао. Приметио сам ту тада Љубишу Буху Чумета, вероватано је он ту имао, не знам, улогу, да ли обезбеђења,

да ли нечега, јер сам видео да је ту он распоређивао неке људе. Е, сад они други, ја сам рекао «они»уопштено мислећи конкретно на ту, хајде да кажем, њихову странку...

Адв.Момчило Булатовић: Разумео сам Вас. Господине Улемек, Ви сте одлазили код Душана Спасојевића у Шилерову улицу. Колико често?

Окр.Милорад Улемек: Колико често је то било, не знам, не могу сада да наводим појединачно. Ја сам делимично одговорио господину председавајућем када сам одговарао на оно питање – кад и под којим условима сам се виђао са Душаном Спасојевићем. Први пут мој одлазак у Шилерову је био после протеста Јединице за специјалне операције и он се наставио после, значи до, не знам ту можда пред крај новембра, или пред крај те 2002. године. Колико често? Па не знам, сада када би разложили...

Адв.Булатовић: Не, кратко само. Да ли је то било једном дневно, једном недељно? Само сам то хтео.

Окр.Милорад Улемек: Значи, у оном периоду када сам ја био у Грчкој, то је било сваки пут када дођем у нашу земљу, ја сам свраћао тамо. Касније, у оном периоду када сам се вратио из Грчке, можемо то да окарактеришемо као једном недељно, двапут недељно.

Адв.Булатовић: Питаћу вас следеће – да ли сте некада приликом боравка у Шилеровој приметили неког од људи из политичког, културног, јавног живота да долази у Шилерову? Ако хоћете да одговорите.

Окр.Милорад Улемек: Хоћу, само секунду да провртим, оно што се каже «по глави». У тим мојим боравцима, да кажем из тог неког политичког живота ја заиста нисам примећивао да се ту мувају да кажем неки политичари и тако неке личности. Из јавног живота, не знам, ја знам да је Душан ту организовао у том неком свом кафићу снимање пар неких емисија које су снимале одређене телевизије због амбијента тог кафића, где су, не знам, долазиле неке естрадне те, да не кажем уметничке звезде, које су вршиле снимање тих интервјуа, али ништа значајно што би мени упало у очи да се тамо дешавало.

Адв.Булатовић: Пошто сте контакт са покојним председником Владе направили преко Душана Спасојевића, да ли Вам је познато какви су односи били Душана Спасојевића са људима из власти од 05.октобра, да тако кажем, да ли сте имали неких ближих сазнања из разговора

уопште, овако, или нисте водили рачуна о томе, јер Вас није интересовало?

Окр.Милорад Улемек: Ја могу неке своје закључке које сам ја закључио из целог тог дружења, како је то пошло све од 05.октобра, па касније сва она моја виђања са појединим људима 06., 07., 08., 09., 10. и не знам ни ја, у тих наредних десетак дана како смо се стално виђали, значи, углавном су на тим састанцима присуствовали и Душан Спасојевић и Љубиша Буха Чуме у почетку. Наравно, Миле Луковић Кум, ја сам рекао да је он стално био уз Душана Спасојевића. Касније, ја сам то објаснио – кроз 2001. годину, значи, везано за онај посао који се одрађивао са наркотицима, значи, који су ту људи били укључени. Мој закључај је био да су они ту у врло коректним односима, јер сам у целом том периоду, из тих неких разговора и прича могао да закључим да су се они много раније дружили, пре 05.октобра. Ту су била, не знам, колико сам ја могао да схватим, нека кумства, да ли између Љубише Бухе Чумета и Драгољуба Марковића, па да ли је он био та нека веза, ја сада то стварно не знам, али се ту јасно видело да се они познају један дужи период и да, оно што се каже – сарађују и пријатељски, а и пословно на неки начин.

Адв.Булатовић: Судија, поменуо је да је закључио да је познанство Душана Спасојевића, са Љубишом Бухом датирало и пре 05.октобра, да ли зна какав је однос Душана Спасојевића био према власти пре 05.октобра? Да ли има неких сазнања о томе? Опет, из разговора и тако.

Окр.Милорад Улемек: Према којој власти? Пре 05.октобра...?

Адв.Момчило Булатовић: Према власти пре 05.октобра? Да ли је имао неке контакте са људима из власти пре 05.октобра? Да ли знате, или не знате?

Окр.Милорад Улемек: Ја немам таквих сазнања да је Душан имао контакте са било коме, како да кажем – «оне гарнитуре власти» која је била на власти пре 05.октобра. Оно што сам ја могао да приметим да он он и Љубиша Буха Чуме имали одређене контакте, колико сам ја могао да схватим, са неким из Јавне безбедности, али добро, то је један нижи ниво, значи, ми не можемо ниво полиције да зовемо једну структуру власти.

Адв.Момчило Булатовић: На претресу од 14.јула окривљени је говорио о свом разговору са Душаном Спасојевићем везано за разговор о извесном «Гаври», па каже – «већ се почела појављивати једна одређена

информација у тим круговима да је покојни Момир Гавриловић буквално на неки начин издат», па ме интересује у којим тим круговима се појавила та информација да је Гавриловић издат?

Окр.Милорад Улемек: Та информација, колико се ја сада сећам се прво појавила кроз, да кажем – почела да провејава кроз медије где су одређени новинари, не знам на основу којих информација буквално, како да кажем – хронолошки изнели тај један дан живота покојног Момира Гавриловића.Значи, од момента када је отишао на састанак код тадашњег председника Коштунице, па не знам, да га је видео тамо неко од људи из Службе, па све то после како се дешавало, па су чак онда били прозивани и људи из саме Службе да су на неки начин учествовали у тој његовој, да кажем – ликвидацији. Наравно, све те приче су касније почеле да колају по граду, како знамо, Београд је ипак једно село велико, тако да су те неке информације почеле да провејавају по улици. Да ли је то тако, да ли то није тако, да ли је то логично, да ли није логично, знате како је то, сви се у таквим ситуацијама праве паметни, тако да се ту већ, како да кажем, направила једна подложна прича која је колала у тим правцима.

Адв.Момчило Булатовић: Улемек, ја ћу Вас питати још пар ствари јако конкретно. Да ли сте на било који начин умешани у убиство председника Владе, др Зорана Ђинђића?

Окр.Милорад Улемек: Не.

Адв.Момчило Булатовић: Да ли сте са Душаном Спасојевићем и његовом групом вршили било каква кривична дела?

Окр.Милорад Улемек: Не.

Адв.Момчило Булатовић: Да ли сте припаднике Јединице за специјалне операције укључивали у било каква кривична дела?

Окр.Милорад Улемек: Не.

Адв.Момчило Булатовић: Да ли сте преко припадника Јединице давали било каква обавештења, информације, опрему, или било шта Душану Спасојевићу за вршење кривичних дела?

Окр.Милорад Улемек: Не.

Адв.Момчило Булатовић: Да ли сте били у лошим односима са председником Владе покојним др Зораном Ђинђићем?

Окр.Милорад Улемек: Не. Баш насупрот.

Адв.Момчило Булатовић: Хвала, немам питања више.

Председник већа: Право на питања има адвокат Ненад Вукасовић, бранилац окр.Звездана Јовановића. Изволите.

Адв.Ненад Вукасовић: Ја ћу господине председниче уз Вашу дозволу бити кратак, с обзиром да на питање саме одбране мога брањеника да се брани ћутањем, то је под један, значи ту сам лимитиран у смислу отварања неких других питања, што ћемо у доказном поступку, а с обзиром на исцрпност излагања овде првооптуженог Милорада Улемека, а и јучерашње саслушање, ја бих се само базирао на одређена фактички четири питања и евентуално неко подпитање уколико се буде отворило. Почео бих од овога што је колега Булатовић са овим својим питањем, сетом питања завршио, или комплетом, а то је питање односа између опт.Улемека и Душана Спасојевића везано за било какве разговоре поводом евентуално некаквих преврата у Држави, државних удара и тако даље. Ја желим да разјасним још једну ситуацију из једног другог угла – ако није било разговора између оптуженог Улемека и Душана Спасојевића на ту тему уопште, ја бих желео, уколико оптужени жели да одговори на то питање, да ли је он имао такву идеју?

Окр.Милорад Улемек: Идеју у вези чега?

Адв.Ненад Вукасовић: Идеју да се изврши преврат у Држави, с обзиром да сте накада били комадант, односно налазили сте се на челу једне Јединице која је по својој формацији, по својој снази, угледу и тако даље представљала нешто, а касније били сте у пензији, али ипак човек од угледа и до данас сте колико ми се чини задржали тај углед међу људима из те Јединице. Морам да Вас питам такво питање, без обзира што Вам изгледа на први ...

Окр.Милорад Улемек: Такву стварно идеју никада нисам имао, нити ми је пала на памет.

Адв.Ненад Вукасовић: У реду, али морам да питам из једног другог угла. Колега Булатовић Вас је питао из једног угла, а ја сам бранилац Звездана Јовановића, ја морам да питам из другог угла. Моје следеће питање би било – да ли је икада...

Председник већа: Дозвољавам Вам да постављате непосредно питања оптуженом ради брзине и ефикасности.

Адв.Ненад Вукасовић: Следеће моје питање је: да ли је икада оптужени Милорад Луковић, односно да ли сте господине Улемек икада са мојим брањеником, овде оптуженим Звезданом Јовановићем разговарали на тему било каквих односа који би се могли сврстати, односно дешавања будућих које би се могле сврстати на ниво одређених преврата, одређених кривичних дела и коначно, одређеног атентата на било кога?

Окр.Милорад Улемек: Не.

Адв.Ненад Вукасовић: Хвала. Следеће моје питање је: да ли може да објасни – ја овде имам један чланак, а и већу ћу показати, то је потпуно јавно, то је «Политика» објавила 21.04.2003. године. Чланак је изашао у «Политици». Чланак је дао Министар за људска права господин Расим Љајић и одјекнула јако, даћу вам један примерак да имате, зове се «Проклети договор са Легијом». Па, ме занима да ли Улемек зна нешто о томе, зашто би се некакав договор, и какав договор овде сматрао «проклетим» договором са Легијом и то да износи Министар за људска права на нивоу комплетне Државне заједнице Србије и Црне Горе.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Ненада Вукасовића због тога што се не односи на предмет кривичног поступка и због тога што одређени медијски натпис, конкретно, у дневном листу «Политика» не може представљати доказ док се не изведе евентуално по предлогу у законитој процедури извођења доказа на главном претресу.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја сам хтео само за мишљење, зашто бих један договор био проклет, у смислу онога шта су људи урадили...

Председник већа: Ја сам већ рекао, не може коментарисати сада изјаве одређених званичника у медијима.

Адв. Ненад Вукасовић: У реду. Нећемо питати Улемека, питаћемо Расима Љајића, то је потпуно јасно. Тако да нема потребе да Улемек одговара. Следеће моје питање је да ли је с обзиром да је у својим казивањима на главним претресима овде говорио о свом учешћу

када је био позван око тих преговора, разговора, везано за хапшење, а касније и предају Слободана Милошевића горе у оној вили. Да ли је оптуженом Улемеку познато да је пре тога била расписана награда од 5 милиона долара за господина Милошевића?

Окр. Милорад Улемек: Па било ми је позната та информација. То је било опште познато у јавности. Ја не знам...

Адв. Ненад Вукасовић: Јесте опште познато у јавности. У реду је. Него питам, да ли је Вама било познато? Значи било Вам је познато?

Окр. Милорад Улемек: Било ми је познато.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли сте евентуално, ако јесте, ако нисте, нисте, у круговима у којима сте се кретали, укључујући то окружење непосредно по дешавању, дакле по предаји, или хапшењу, како год хоћете то да назовемо, да ли имате какве информације о томе да ли се причало каква је судбина тих 5 милиона долара? Да ли је то неко узео или није узео, да ли је то исплаћено, није исплаћено, везано за предају Слободана Милошевића Хагу?

Окр. Милорад Улемек: Не. Немам таква сазнања.

Адв. Ненад Вукасовић: Немате? Добро. Хвала. И имао бих дефакто, односно фактички још једно господине председниче, уз Вашу дозволу, питање, јер колега Срђа Поповић је јуче начео једну врло интересантну тему, о подели на људе, па њихови људи, ја сам то записао тај термин, па је господин Улемек рекао његови људи, мислећи на Спасојевићеве људе тамо у...Ја бих морао да питам ово следеће питање, то је, након дешавања са Слободаном Милошевићем, и његово испоручивање, односно предаје, имају тај један састанак горе у Сурчину, у коме почиње да се разговара око евентуалног, тада, посла у назнакама за ту дрогу, односно наркотику, шта, како, и присуствују одређена лица. Моје питање је, да ли евентуално господин Улемек зна или не зна, да ли је са тим састанком био упознат пок. Премијер др. Зоран Ђинђић?

Окр. Милорад Улемек: Па ја не знам да ли је он директно био упознат са тим састанком. Не знам, с обзиром да ко је седео на том састанку, ја сад не могу, нити желим то да тумачим на било који начин. Значи не знам да ли је он био упознат са тим састанком.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. За тај састанак касније, уколико желите, Ви сте јуче избегли, односно нисте желели да дајете одговоре, што је мени разумљиво, не морате ни на ово питање, јер је везано управо

за наркотику. Да ли према Вашим сазнањима и ономе што сте чули, да ли је у каснијој фази тог дешавања, дакле, оперативног прослеђивања и рада, Премијер др. Зоран Ђинђић, знао за ту операцију наркотику? Ако Вам је познато, ако није...

Окр. Милорад Улемек: Па знате шта. Мислим, било би сада мало некоректно да ја тврдим и да је знао и да није знао. Ја немам таквих сазнања, па према томе, не могу то ни да тврдим. Уколико се утврди, а надам се да ће се утврдити, цела та прича, то питање треба поставити оним људима који су на неки начин били организатори тог посла.

Адв. Ненад Вукасовић: Да. У сваком случају ми ћемо их питати. Ја сам само хтео да видим, односно Вас да питам да ли евентуално сте касније можда чули, сазнали, је ли можда сам Премијер касније рекао да зна нешто око тога. Уколико не знате сигурно да нећемо да овде правимо никакве хипотезе и претпоставке на рачун некога кога овде тренутно нема. И моје следеће још једно питање, а то ће веће одлучити у коначном, мислим да ћете то одлучивати, мене занима посебно једна особа. Занимају ме две особе са тог састанка, али тренутно ме занима, да ли можете да нам објасните одакле у две врло значајне, два значајна догађаја, са једне стране та оперативна делатност по питању наркотику, а са друге стране предаја Слободана Милошевића односно његово изручење Хагу, да се појављује нико други до Чедомир Јовановић? Шта је Чедомир Јовановић тада представљао у том окружењу, односно коју функцију он има, било партијску, било кроз неко лично познанство, да ли са Вама, да ли са Премијером, не знам, одакле се он истура као шпиц у два најзначајнија колико видим за сада бар, дела? Дакле, да он иде на преговоре код Слободана Милошевића, а са друге стране учествује и у нацрту или предразговору везано за пребацивање наркотику из земље?

Окр. Милорад Улемек: Па ја не знам ко је њему дао налог или задатак да то тако наведем, међутим, чињеница да је он био не само у та два случаја, Чедомира Јовановића, ако узмемо то и погледамо уназад, не желим уопште да будем ироничан, јер је то чињеница, али буквално у свакој чорби је био мирођија. Тада, по питању та два састанка, односно та два договора и те две реализације, за овај први састанак, ја стварно не знам због чега и како се он ту нашао. Претпостављам зато што је он био један, како да кажем, од тих истакнутијих људи тадашње опозиције, онда већ тадашње власти. Коју је он функцију тада имао, ја мислим да је он тада у то време био шеф посланичке групе ДОС-а у Скупштини Србије. Што се тиче овог другог Вашег питања, ја сам то већ одговорио кроз моју ону причу и излагање како је дошло до хапшења Слободана Милошевића, да се Чедо нашао значи у тој некој преговарачкој позицији, на предлог Владимира Поповића Бебе, где је он онако рекао,

ајде сада да се направи не знам, неки гаг, па да Чеда буде тај који ће да преговара са Милошевићем, јер је Милошевић њега све ове године хапсио док је ишао по оним трговима и звиждао тамо.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли, ако дозволите, јер морам на такав начин да питам. Да ли је он то закључио односно сматра да је то питање случајности, тај избор Чедомира Јовановића за преговоре са Слободаном Милошевићем? Уколико дозволите таква питања? Не знам како другачије. Да ли се то сматра пуком неком случајношћу, па је он изабран, или се Беба Поповић ту већ нешто....То бих хтео да сазнам, уколико може да одговори. Ако не, не.

Председник већа: Колега, знате шта. Начин на који Ви постављате питања, толико је бројних чињеница, које Ви наведете, да једноставно не знамо да ли сугеришете. Ево сад сте већ сугерисали у том контексту, мада је одговорио на то. Међутим, нећу забранити. Не, кажем Вам, нећу забранити питање, нећу. Може да одговори.

Адв. Ненад Вукасовић: Имамо времена за то.

Окр. Милорад Улемек: Па знате шта. Ја онда у том моменту стварно нисам размишљао да ли је то била, како да кажем, резултат те Бебине упадице, или не знам, неког договора и тако даље, јер мени је стварно те две ноћи била пуна глава, јер сам ишао по граду и руководио том акцијом, тако да ја не знам који је био разлог. Вероватно ако је то изговорио Беба Поповић, не знам, то се ваљда свидело можда и пок. Премијеру, или оним људима тамо. Не знам ко је касније конкретно договарао да се та реализација заврши, јер ја даље нисам присуствовао тим неким састанцима.

Адв. Ненад Вукасовић: И хтео бих сада само још кратко да размислим, буквално можда минут један, да ли је, овде оптуженом господину Милораду Улемеку, он је истовремено исто овде на једном од главних претреса, нисам гледао датум, ту су транскрипти, говорио о томе и рекао да је имао такав осећај. Препричаћу то да не бих сада цитирао, да Драгољуб Марковић покушава да га врбује за енглеску обавештајну службу. Ја бих замолио уз Вашу сагласност да ли може да нам евентуално још мало појасни на који начин је схватио да Драгољуб Марковић на том састанку у згради у Сурчину, у тој његовој кући, управо има намеру или интенцију да Милорада Улемека врбује за енглеску обавештајну службу?

Окр. Милорад Улемек: Па видите овако. То како да кажем, сад да ја објашњавам како овде изгледа једно врбовање, не бих хтео да

никоме одузимам време, али једноставно то осетите у разговору. Прво што иако су том сусрету присуствовали тада и Љубиша Буха и пок. Душан Спасојевић, ми смо се у једном моменту одвојили на страну у тој некој његовој великој дневној соби. Пришли том једном зиду који је онако од стакла, није зид од чврстог материјала него од стакла, стали ту уз тај зид где је он мене онако загрлио, и почео онако да ми набацује како би ја можда био интересантан неким људима. Како он, не знам, свуда говори најафирмативније о тим неким мојим заслугама, способностима и тако даље. Да би можда било добро да ја те неке своје домене и опсеге како ми је рекао и визуелне и друге можда мало проширим, да није цео свет овде у Београду, да то, како је он рекао, иде мало даље. Да ја размислим о тим неким стварима. Ја сам онако гледао. Видео сам да човек нешто хоће, али није било као што је у том почетку приче било, ништа није било конкретизовано, него је само било оно, рекла, казала. Ја сам му тачно рекао, пошто не волим да ми неко прича ништа околиша, него волим да ми се каже директно, питао, да ли он не знам, шта мисли конкретно. На шта ми је он одговорио да би он лично имао жељу да ме упозна са неким људима из Енглеске који су на неки начин заинтересовани да се сретну самном и евентуално да не знам, како је он то рекао, самном направе једну одређену врсту сарадње. Када сам га ја питао о којим се људима ради, да ли су то људи из неке породице или можда из не знам, филмске продукције, он ми је рекао, па људи из твоје феле, значи људи из фирме сличне теби. Ја сам њему рекао да мене то тада не занима, да ја могу само да радим. Ја сам то онда схватио као један директан начин врбовања, значи да ја само могу да радим за своју службу и за никакве друге стране службе и да то мене једноставно не занима. Рекао сам да се тим људима захвали и да остајемо свако на својој страни. Значи из таквог једног разговора ја сам дошао до закључка, што је и очигледно која је била његова намера када ми је рекао, на неки начин преносио те неке поздраве и хвале од тих неких људи.

Адв. Ненад Вукасовић: Ако дозволите после, у оном смислу да се увек тако у тим првим разговорима односно након таквог разговора неко пусти мало на лед, па се онда сачека. Да ли је у каснијим неким контактима активирано у било ком смислу ова прича коју сте тај дан завршили тако како сте завршили? Дакле, касније било када Драгољуб Марковић отварао разговор?

Окр. Милорад Улемек: Знате како. Ја мислим да Драгољуб Марковић је одмах схватио да ја нисам човек који воли да носи сличуге, како би Ви то рекли, да буде пуштен на лед, јер сам ја то њему децидно ставио до знања, да мене то једноставно не занима. Значи, касније, са његове стране то није покушавано.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Хвала. Што се мене тиче ја немам више питања.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес ради одмора у трајању од 30 минута.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА У 12,05 ЧАСОВА

Председник већа: Настављамо са извођењем процесне радње наставка саслушања првоокривљеног Милорада Улемека.

Констатује се да је уз дозволу председника већа напустио заседање суда адв. Владан Вукчевић, а да је приступио бранилац по службеној дужности адв. Александар Ђорђевић.

Право на постављање питања првоокривљеном има адв. Александар Поповић бранилац окр. Милоша Симовића, Александра Симовића и Владимира Милисављевића.

Адв. Александар Поповић: Господине председниче ја у овој фази поступка за окр. Улемека не бих имао питања. Но, задржао бих то своје право за евентуално касније. Тако да сада немам питања.

Председник већа: Добро. Хвала.

На даље, право на питања има адв. Дејан Лазаревић. Изволите.

Адв. Дејан Лазаревић: Немам питања. Хвала.

Председник већа: Право на питања првоокривљеном Милораду Улемеку има адв. Биљана Кајганић. Изволите.

Адв. Биљана Кајганић: Хвала.

Председник већа: Можете непосредно постављати питања.

Адв. Биљана Кајганић: Ја бих пре него што почнем да постављам питања рекла једну ствар, а тиче се исказа који су узети у претходном поступку и на главном претресу односно претходном поступку супротно члану 13 став 3 онда...

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ коментар било какве врсте приликом извођења процесне радње саслушања првоокривљеног Милорада Улемека од стране адв. Биљане Кајганић.

Искључиво сада имате право на питања без икаквих коментара било које врсте, природе, нарочито због тога што реметите ток законски извођења процесне радње. А ја ћу Вас поучити због чега. Зато што ћу ја то учинити и након саслушања окр. Милорада Улемека, саопштићу му све везано за одбране раније саслушаних окривљених, као и о оспоравања свих врста која су била током главног претреса, везано за законитост радњи саслушања осумњичених, окривљених, у току овог кривичног поступка. Изволите, имате право на питања.

Адв. Биљана Кајганић: Судија, Ви нисте чули мене шта ћу да кажем до краја и не можете да знате шта ћу ја до краја да кажем. Према томе, ја сам само хтела да кажем која питања не могу да поставим, а која бих иначе поставила да је ствар била другојачија, да су ствари урађене онако како треба по закону. Због тога сам желела да то уђе у записник и да кажем да искази...

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ПОНОВО СЕ ОПОМИЊЕ адв. Биљана Кајганић да се држи Законика о кривичном поступку.

Право на коментар постоји само у одређеној ситуацији процесној и то временски тачно одређеној. Након завршене радње процесне и саслушања окривљених и саслушања вештака, и саслушања сведока, на главном претресу браниоци поред осталих учесника имају право да

ставе евентуално примедбе везано за садржину и форму њихових исказа. Тако да све то што чините сада кршите закон колегинице, мада то очигледно Вама није јасно. Али ја Вам кажем поново, не можете причати нешто везано за ову сада процесну радњу, и покушавати да коментаришете нешто што је било претходно. Управо из овог разлога који сам Вам навео, јер је то моја законска обавеза да након ове радње једноставно упознам у кратким цртама првоокривљеног и да чујемо да ли он има неких примедби. А не прво да чује примедбе са Ваше стране, а након тога да он износи примедбе. Самим тим би повредили закон. Изволите.

Адв. Биљана Кајганић: Ви грешите апсолутно, ускраћујете ми право које ја по закону имам, али о томе ћемо наравно касније, јер ми не пружате могућност ни да кажем шта мислим, али има времена, судија, и за то Ваше понашање. Сада могу да поставим оно што ми дозвољавате да чиним, а износим следеће питање. Да ли сте Ви директно или преко Душана Спасојевића дали конкретни задатак опт. Дејану Миленковићу у вези догађаја од 21.2.2003. године, мислим на догађај код хале Лимес?

Окр. Милорад Улемек: Не.

Адв. Биљана Кајганић: Да ли је Вама информације о кретању Премијера преносио Дејан Миленковић?

Окр. Милорад Улемек: Не.

Адв. Биљана Кајганић: Да ли сте имали неке везе у вези хапшења лица по имену Мишко и Данко, са Бежаније, и ако јесте какав је исход тог хапшења?

Окр. Милорад Улемек: Не. Нисам имао никакве везе.

Адв. Биљана Кајганић: Да ли Вам је познато какве везе има са тим хапшењем Буца Ђурић, и да ли има?

Окр. Милорад Улемек: Није ми то познато.

Адв. Биљана Кајганић: Добро. Да ли Вам је познато да ли је Чедомир Јовановић долазио у кафић код Љубише Бухе, и да ли сте их Ви тамо видели, или неком другом приликом, да ли сте били сведок њихових сусрета и када?

Окр. Милорад Улемек: Да. Долазио је. Значи он је у једном периоду, за који ја могу да тврдим. То је био тај период у данима после 5. октобра.

Адв. Биљана Кајганић: Да ли знате колико је то било често? Да ли можете да се сетите, колико пута је то било?

Окр. Милорад Улемек: Па ја сам га видео неколико пута. Сад стварно верујте ми нисам бројао. Али ја сам га видео два, три пута најмање у тој Котобањи, како се то зове.

Адв. Биљана Кајганић: Добро. Хвала. Да ли сте Ви и ако јесте, каквог утицаја лично Ви, значи, како Брацановић, и како Душан Спасојевић, имали у постављењу челних људи у МУП-у, као и у избору судија и тужилаца у правосуђу?

Окр. Милорад Улемек: Ја нисам имао никаквог утицаја. За Брацановића и за Спасојевића не знам. Не верујем да су и они могли да имају, али ја лично нисам имао никаквог утицаја при било каквим постављењима, осим оног што сам већ навео у свом излагању да сам како да кажем, дао један предлог за две функције и где је тај предлог на неки начин био тражен од мене, од стране Премијера и његових људи.

Адв. Биљана Кајганић: Добро. Да ли Вам је познат човек по надимку «Месар» и да ли сте имали неку улогу у његовом постављењу за обезбеђење господина Мишковића, и да ли сте како тврди Љубиша Буха преко те особе предузимали неке радње у правцу елиминације Мишковића?

Окр. Милорад Улемек: Па добро ја видим да је то питање постављено из контекста изјаве сведока сарадника Љубише Бухе Чумета који очигледно је ту побркао неке лончиће. Ја познајем човека који се зове «Месар», он је био припадник Јединице, био је у мом обезбеђењу, а тај момак није никада био у обезбеђењу господина Мишковића.

Адв. Биљана Кајганић: Добро. Да ли Вам је познато да ли су Чедомир Јовановић и Љубиша Буха долазили заједно на Институт безбедности, и ако јесте којом приликом и када?

Окр. Милорад Улемек: Па за Љубишу Буху знам да је долазио у оном периоду када је довозио Душана Спасојевића приликом одржавања оног курса, како да кажем, који је он пролазио горе на Институту. За Чедомира Јовановића знам да је долазио. Значи знам о оним сусретима где смо заједно били на Институту. А да ли су њих двојица заједно

долазили, таквих сазнања немам. Што се тиче разлога ово за Љубишу Буху сам већ навео, а што се тиче разлога због којих је долазио Чедомир Јовановић, па ти разлози су, како да кажем, били онако са његове стране информативне природе, јер ја колико сам био схватио он је доста пута долазио у тадашње начелство, да ли по захтеву, предлогу, налогу, господина Јањушевића који је колико сам ја онда могао да схватим имао доста јак утицај на ресор државне безбедности и касније на БИА. Исто је било једном приликом када се одрађивала цела ова акција везано за Маку и његову групу где је тада исто Чедомир Јовановић имао ту једну значајнију улогу, али то сам већ рекао у ком ћу то својству да објасним.

Адв. Биљана Кајганић: А да ли сте 5. октобра видели људе Душана Спасојевића и да ли је том приликом са њим, ако сте их видели, био и Сувајцић Миладин, и где сте их видели?

Окр. Милорад Улемек: Па знате шта. Ја 5. октобра апсолутно нисам познавао никога од како сте Ви то рекли људи Душана Спасојевића. Мени је после Душан рекао и Љубиша Буха Чуме кроз те неке разговоре који су се касније водили, да су они сви били ту на улицама уз те лидере ДОС-а, али ја тада нисам никога од њих познавао тако да не могу да тврдим да ли је неко од њих био тада тамо.

Адв. Биљана Кајганић: А да ли Вам је познато да ли је Љубиша Буха имао пословне аранжмане са људима из политике и бизниса, и ако јесте који су то послови?

Окр. Милорад Улемек: Па ја знам добро, сад ако можемо да назовемо пословни аранжман ово везано за пребацивање ових наркотика. Значи везано за то имао је контакте. Са којим људима, ја сам то већ навео. Познато ми је исто то да су са њим како се то каже, у тој некој пословној шеми, комбинацији, били Чедомир Јовановић, Владимир Беба Поповић, Драгољуб Марковић колико је мени познато. А ти аранжмани су били углавном везани за ову фирму «Дифенс» која је асфалтирала путеве.

Адв. Биљана Кајганић: Добро. Да ли Вам је познато евентуално учешће у власништву ове фирме и ако јесте на основу чега?

Окр. Милорад Улемек: Па мени није било како да кажем папиролошки познато власништво те фирме. Ја знам да је тај један договор, онако што сам ја кроз та нека виђања и кроз ту неку њихову причу онако у лету могао да схватим и да похватам, да је како да кажем, окосница, односно неко ко је био испред те фирме био Љубиша Буха Чуме, а да су ови остали, како се то каже, ту били у сенци, евентуално да

помогну или како се то већ ради у тим пословима. Углавном сви су они учествовали у склапању тих послова и свега оног што се одрађивало у тој фирми. Сад ко је ту тачно руководио и ко је шта ту радио ја стварно не знам. Нисам ни једном таквом састанку нити договору присуствовао.

Адв. Биљана Кајганић: Да ли можете да кажете, кад кажете сви су они? На кога конкретно мислите?

Окр. Милорад Улемек: Па ево ја сам поменуо Драгољуба Марковића, Бебу Поповића и Чедомира Јовановића. То је оно што је мени познато. Сад да ли је ту још неких људи било са стране ја не знам. Ја сам ово само могао да закључим из тих неких виђања, кад су они, не знам повремено причали о тој некој врсти проблематике везано за ту фирму.

Адв. Биљана Кајганић: Добро. Хвала. Обзиром на статус Душана Спасојевића, да ли сте имали потребе да му пренесите поверљиве информације и ако јесте да ли је то било у оквиру правила службе или је то било изван оквира службе?

Окр. Милорад Улемек: Ја никада нисам преносио никакве поверљиве информације, не разумем да ли мислите на информације из службе?

Адв. Биљана Кајганић: Да, да?

Окр. Милорад Улемек: Никада нисам преносио информације.

Адв. Биљана Кајганић: То је све везано са исказима који су већ дати, па због тога Вас то питам?

Окр. Милорад Улемек: Не, ја Душану Спасојевићу никакве информације из службе нисам преносио, нити сам ја имао некакве како да кажем значајније информације из те службе.

Адв. Биљана Кајганић: Да ли се сећате да ли сте онога дана када је убијен Лаиновић, да ли сте се чули са Душаном Спасојевићем и да ли је том приликом он од вас тражио и добио одобрење за убиство Лаиновића, како то тврди сведок-сарадник Сувајџић?

Председник већа: Председник већа, доноси:

РЕШЕЊЕ

Забрањује се питање адвоката Биљане Кајганић, јер се не односи на предмет кривичног поступка у овом раздвојеном кривичном поступку, већ у другом који је већ заказан у октобру месецу пред истим овим већем.

Адв.Биљана Кајганић: Овај исказ се налази у овом предмету судија. Не знам како ћемо да правимо тријажу.

Председник већа: Имате право да приговорите на моју одлуку. Изволите.

Адв.Биљана Кајганић: Тражим одлуку већа обзиром да сте та иста питања дозволили госпођи Месаровић, која је таква питања постављала када јој је била пружена могућност да понови питање, а тражим одлуку већа, јер овај исказ се налази у овом предмету, не у неком другом предмету. Ово су питања на основу онога што су сведоци говорили у овом предмету и тај предмет је овде, носи ознаку КП.бр.5/03. Према томе, ако се такав исказ налази у том предмету имам право да поставим то питање. Зато тражим одлуку већа без обзира каква ће ваша одлука да буде. Да чујем.

Председник већа: Да ли ви унапред знате каква је одлука?

Адв.Биљана Кајганић: Знам.

Председник већа: Интересантно.

Адв.Биљана Кајганић: Видећете.

Председник већа: Веће доноси:

Р Е Ш Е Њ Е

Забрањује се питање адв. Биљане Кајганић из истих разлога.

Адв.Биљана Кајганић: Па, наравно.

Председник већа: Председник већа доноси:

РЕШЕЊЕ

Опомиње се адв.Биљана Кајганић, да се не смеје, јер се не налази на другом месту осим у судници, јер у судници би требало да се понаша потпуно цивилизовано, озбиљно, јер се ради о сувише озбиљним питањима да би могла на тај начин да реагује јер то не представља дух, него некултуру.

Адв.Биљана Кајганић: Ово је последица вашег коментара, који такође онда није био примерен. Још једно питање имам. Да ли је вама некада Спасојевић рекао да је неки Звезданом рођак и ако јесте који који ради у Војсци саопштио да ће вас испоручити у Хаг до 15.03.2003.године и ако јесте, када и пред ким је то рекао, и да ли вам је познато да је Душан Спасојевић такву информацију саопштио Сувајцићу?

Окр.Милорад Улемек: Не заиста таква информација ми није позната. Нисам никада чуо за тако нешто.

Адв.Биљана Кајганић: Да ли сте били присутни рођенданском слављу Душана Спасојевића 2001. године и 2002. године и да ли се сећате да је на том рођенданском слављу био присутан Звездан Јовановић?

Председник већа: Само ради прецизирања колегинице, пошто не обраћате пажњу, да ли је био окривљени Звездан Јовановић, пошто нисте тако рекли. Рекли сте да је био?

Адв.Биљана Кајганић: Да ли је био?

Окр.Милорад Улемек: Ја нисам присуствовао ни једном рођенданском слављу Душана Спасојевића, а могу да тврдим да није ни Звездан Јовановић, јер се њих двојица нису познавали.

Адв.Биљана Кајганић: Да ли је сведок сарадник Зоран Вукојевић био некада присутан разговорима вашим са Душаном Спасојевићем, са евентуално Милетом Луковићем, са Љубишом Бухом и ако је био присутан да ли му је био познат садржај ваших разговора, на неки други начин, ако није био присутан? Односно да ли је био присутан разговорима које сте ви водили са овим лицима?

Окр.Милорад Улемек: Не. Зоран Вукојевић никада није присуствовао, ако дозволите ја бих рашчланио могуће је да при нашем

дружењу у том кафићу, рецимо да је Зоран Вукојевић седео за тим неким столом, нашим или суседним столом где се водила једна нормална конверзација у смислу свакодневних догађања. У том смислу могуће је, ако мислите на неке разговоре које смо Душан и ја водили одвојено, насамом, никада нико није присуствовао тим разговорима осим Милета Луковића-Кума.

Адв.Биљана Кајганић: Хвала вам најлепше.

Истовремено задржавам право да по испитивању Дејана Миленковића, обзиром да он никада никакву изјаву није дао овде, поставим накнадна питања и оптуженом Милету Луковићу, односно Легији, Улемеку.

Председник већа: Да ли сте завршили са питањима?

Адв.Биљана Кајганић: Јесам.

Председник већа: Добро ви можете да причате шта год хоћете. Завршили сте са питањима.

Ја питам само у вези питања, ако их имате.

Адв.Биљана Кајганић: Завршила сам са питањима.

Председник већа: Хоћете онда да седнете.

Право на питања има адв. Александар Ђорђевић.

Адв.Александар Ђорђевић: Захваљујем судија. Како је господин Улемек рекао да не познаје Сретка Калинића, тако ни ја немам никаква питања за њега. Хвала вам.

Председник већа: Добро.

Право на питања има адв.Александар Зарић, изволите.

Адв.Александар Зарић: Хвала. Ја бих господина Улемека питао једно питање пошто је био командант Јединице ЈСО, на који начин су припадници Јединице ЈСО-а могли да изнесу дуго наоружање из касарне, која је то процедура, како би могли да изнесу наоружање из касарне?

Окр.Милорад Улемек: Једини начин да припадници Јединице за специјалне операције изнесу дуго наоружање из касарне је био тај да буду упућени на конкретан задатак.

Адв.Александар Зарић: Да ли им је то наоружање било лагеровано у одређени магацинима и неко давао дозволу, реверс неки или?

Окр.Милорад Улемек: То наоружање како да кажем. Пошто је Јединица била онако мало специфично конституисана била је подељена на тимове и борбене групе. Свака борбена група имала је свој магацин оперативног наоружања где је то наоружање током њиховог да кажем и боравка и одсуства из Центра значи буквално 24 сата стојала у сошкама тога магацина. То наоружање се вадило из тог магацина само када су се вршила гађања у самом Центру или када је та одређена једна група или тим одлазила односно одлазио на неки одређени задатак. Једино право које је имао да изда то наоружање из тог магацина је био или шеф тима или вођа борбене групе уз знање и сагласност дежурног официра који је био у дежурном центру тога дана.

Адв.Александар Зарић: Да ли је постојала могућност да се из касарне изнесе наоружање са брисаним бројевима, да није имао ознаке, значи фабрички број пушке?

Окр.Милорад Улемек: Знате шта, ја уопште не знам да смо ми у свом Центру имали било какву врсту наоружања која није имала број на себи због тога што је та евиденција била строго вођена и уредна тако да не знам шта да вам одговорим на ово ваше питање.

Адв. Александар Зарић: Хвала немам више питања.

Председник већа: Право на питања има адв.Вељко Делибашић. Изволите.

Адв.Вељко Делибашић: Према вашим сазнањима да ли је Душан Крсмановић био члан неке завере, банде, групе или удружења које је имало за циљ вршење кривичних дела против Уставног уређења и безбедности Југославије?

Окр.Милорад Улемек: Не.

Адв.Вељко Делибашић: А, да ли имате непосредно сазнање да је Душан Крсмановић на било који начин учествовао у убиству Зорана Ђинђића?

Окр.Милорад Улемек:Не.

Адв.Вељко Делибашић: Да ли сте Ви било када издали било какво наређење Душану Крсмановићу?

Окр.Милорад Улемек: Не.

Адв.Вељко Делибашић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Право на питања првоокривљеном Милораду Улемеку има адвокат Горан Петронијевић.

Адв.Горан Петронијевић: Да ли можете да се изјасните од када познајете овде оптуженог Пејаковић Сашу, неморате прецизно, али бар годину од када се знате?

Окр.Милорад Улемек:Мислим да смо та нека своја прва виђања имали поводом неких ратних дешавања у Републици Крајини 1993. на 1994. годину. Међутим, то су била нека врло површна виђања. Касније сам га упознао када је био пребачен из резерве у Јединицу за специјалне операције, односно оног момента када сам ја преузео команду над том јединицом.

Адв.Горан Петронијевић: Какво је Ваше мишљење о њему као члану, односно припаднику Јединице у смислу испуњавања службених задатака, наређења, способности, како у мирнодопским, тако и у борбеним условима?

Окр.Милорад Улемек: Моје мишљење као његовог бившег старешине је како да кажем врло коректно, због тога што Саша Пејаковић је сво време док је био у Јединици, на један врло коректан, прецизан, дисциплинован начин извршавао сва она наређења и све оне задатке који су били постављени пред њега. Такође, он је носио како да кажем један епитет једног доброг и прекаљеног борца који је како да кажем својим ступањем у тај званични део Јединице својим искуством, знањем и свим осталим што је стекао у свом како да кажем ратовању пре него што је ступио у Јединицу на један одређени начин подигао ниво борбености те Јединице. Мој закључак је да је то један савестан, коректан и дисциплинован Војник, припадник те јединице.

Адв.Горан Петронијевић: Да ли то значи да је све задатке који су му поверени од вас као старешине и других старешина извршавао по томе како му је наређено?

Окр.Милорад Улемек:Без поговора.

Адв.Горан Петронијевић: Да ли Вам је позната било каква ситуација да је рецимо у било каквим, борбеним дејствима или у било каквим другим ситуацијама у којима је он лично неки део Јединице или цела Јединица учествовала без одобрења напустио борбени положај или није извршио задатак?

Окр.Милорад Улемек: Не.

Адв.Горан Петронијевић: Пејаковић се у време овог трагичног догађаја нашао тамо где се нашао на обезбеђењу Душана Спасојевића. Ви сте о томе говорили има доста података ја ћу бити јако прецизан да не би смо одузимали време ни суду ни вама. Од када је Пејаковић почео да се бави обезбеђењем, не мислим лично Спасојевића, него у свим овим активностима?

Окр.Милорад Улемек: Па то је било, с обзиром да је Саша Пејаковић био рањен.

Адв.Горан Петронијевић: Следеће питање би било који је евентуално разлог, а који критеријум био?

Окр.Милорад Улемек:Разлог је био због тога што је он био рањен и то чини ми се више пута и касније када се у Јединици значи негде крај, половина 1998.године, када смо ми дошли на једну идеју да формирамо једно Одељење за заштиту објеката и личности, био пребачен у то Одељење управо због тога што због свих тих последица рањавања није више могао да учествује у оном, да кажем офанзивнијем делу Јединице где су физички напори били много тежи и већи него што је то било у овом Одељењу. Значи, можете да схватите да је почео да се бави тим пословима обезбеђења негде од 1998. године по мом неком сећању и по мојим неким сазнањима.

Адв.Горан Петронијевић: Да ли је тај посао обезбеђења који је Пејаковић Саша обављао у том периоду о коме сте Ви говорили, а и он био службени посао, дакле службено задужење његово?

Окр.Милорад Улемек:Да. Наравно.

Адв.Горан Петронијевић: Да ли је он у то време био редовни припадник Јединице?

Окр.Милорад Улемек: Да.

Адв.Горан Петронијевић: Да ли је за то примао плату?

Окр.Милорад Улемек:Да.

Адв.Горан Петронијевић: Хвала Вам.

Пејаковић је по вашој изјави, а и по његовој очигледно био на обезбеђењу више личности, између осталог и Вас. Како је дошло до тога да Пејаковић буде на обезбеђењу Чедомира Јовановића?

Окр.Милорад Улемек:Па до тога је дошло, ја сада не знам како се десило да баш он буде којим одабиром, али ја сам већ овде објаснио да је то обезбеђење додељено Чедомиру Јовановићу због инцидента који се десио према Чедомиру Јовановићу и ту је вероватно било одређено јер такве ствари, ко ће конкретно појединачно да иде на који задатак нисам ја лично одређивао.

Адв.Горан Петронијевић: То је управо било следеће питање. Да ли је постојао неки редослед или се ад хок одлучивало о томе?

Окр.Милорад Улемек:Није се одлучивало ад хок, пре свега гледало се да се при таквим случајевима када је једна важна личност у питању, што се каже, одреде људи који су били способнији и по питању свог искуства и по питању неког могућег њиховог деловања према неким евентуалним опасностима која могу да окружују ту неку личности. То су били основни критеријуми. Поготову што се десио тај један инцидент за који су они тврдили да не знају одакле то долази и како долази. Ја наравно нисам сада могао не знам да изађем у јавност и кажем то је намерно урађено. Ја сам играо ту неку игру и поштовао та нека правила, тако да је вероватно одређено по том неком борбеном критеријуму да ти момци који су тада били додељени Чедомиру Јовановићу, па између њих и Саша Пејаковић буду у том делу обезбеђења.

Адв.Горан Петронијевић: Да ли можете да нам кажете по Вашој опет процени, имајући у виду да сте му у дужем временском периоду били старешина да је између осталог и Вас лично обезбеђивао, односно учествовао у обезбеђењу које је вас обезбеђивало, како је Пејаковић имајући у виду садржину по Вашем мишљењу тог задатка обезбеђења, обављао тај посао?

Окр.Милорад Улемек: Па знате шта, тај посао да сада не улазим у анализу те врсте посла је на неки начин врло компликован само због тога што је врло монотон посао и за обављање таквог посла уколико неко жели стварно да тај посао ради, што се каже по правилу и по слову, људи морају да буду што се каже специфични по дисциплини, и што се каже специфичног кова. Оно што сам ја имао сва она сазнања која су долазила до мене у почетку непосредно док сам био командант Јединице, а касније нисам био командант посредно, та обавештења су била да је он био врло коректан и примеран значи радник, да је оно што се каже све извршавао без поговора и ја лично нисам чуо да било ко има било какве примедбе на њега, чак ми је једном Чедомир Јовановић у тим неким нашим разговорима и дружењима рекао да му је баш Саша Пејаковић, тако неки љубимац и питао мене да ли би се ја на неки начин противио, или не знам у ком смислу имао нешто против, да он њему помогне да среди вилицу, јер је он имао везану за ту вилицу одређених проблема приликом тог једног рађавања. Тако да је он при тим мојим обавештењима и сазнањима свој посао радио врло коректно.

Адв.Горан Петронијевић: Да ли је по Вашем мишљењу било, било какве разлике у обављању посла, односно задатка које је имао од стране Пејаковића приликом обезбеђивања Чедомира Јовановића, Вас и Душана Спасојевића?

Окр.Милорад Улемек: Разлике у ком смислу?

Адв.Горан Петронијевић: У његовом поступању, по његовом схватању посла, задатка и кончано евентуално резултату свог рада?

Окр.Милорад Улемек:Знате како то бих ја ипак онако исто поделио. Ја немам никаквих тих сазнања да је он ту нешто кикнуо у том послу, с тим што док је обезбеђивао мене. Знате, ја сам њему ипак био командант и ту је било доста онако врућа и војничка ситуација. Самим тим што смо и он и ја и сви ти људи око мене били из те Јединице и по тој некој структури смо били војници и наш је однос био претпостављени, подчињени. Везано за Чедомира Јовановића док је вршио ту улогу обезбеђења вероватно је ту била нешто како се каже опуштенија атмосфера и вероватно се Чедомир Јовановић према њима на неки начин односио другачије у смислу како сам се то ја односио. Опет код Душана Спасојевића, опет је како да кажем била нека другачија атмосфера с тим што сам ја рецимо не знам приметно да не кажем замерио у том једном периоду, значи говоримо о јесени 2002. године да је Саша Пејаковић на неки начин онако мало попустио у смислу те неке озбиљности не према послу, него према целој тој ситуацији и окружењу где се тада налазио, али сада са ове неке дистанце

времена ја ту морам да како да кажем анализирам да је вероватно доста утицаја на то можда имао покојни Душан Спасојевић тим можда неким његовим понашањем. Да ли је он на моменте можда хтео некога да омекша, да га заврбује, да не знам омекша ту њихову дисциплину по којој су се они до тада држали. Није то био неки претерани пропуст, али због тога што је то било уочено Саша Пејаковић је био повучен и пребачен у моје обезбеђење, а овај други момак о коме сам говорио био је пребачен из мог обезбеђења у обезбеђење Душана Спасојевића, тако да је то једино можда та ствар коју сам ја уочио везано за цео тај период рада Саше Пејаковића, везано за те неке пропусте, мада то по мени није био пропуст него је једноставно била нека таква атмосфера која се тада дешавала око Душана Спасојевића.

Адв.Горан Петронијевић: Ви сте у делу своје одбране овде пред судом употребили један термин због тога Вас морам питати да ли сте тада мислили на ово или евентуално неке друге активности не дозвољене криминалне Саше Пејаковића када сте у делу одбране рекли Пејаковић је некако излазио из овлашћења. Да ли је то што сте нам сада објаснили то или је у питању евентуално неко ваше сазнање о неким његовим другим радњама које не би биле овакве него

Председник већа: Можете само колега Петронијевићу, само конкретизујте цитат везано за које питање и контекст да би било јасније.

Адв.Горан Петронијевић: Судија. Оптужени Улемек је у једном делу свог исказа ...

Председник већа: Управо тај део, који се односи на окривљеног Сашу Пејаковића.

Адв.Горан Петронијевић: Који је сада понављао овде без мог питања, рекао је Пејаковић, разлог због чега је Пејаковић од Спасојевића први пут враћен код Вас у обезбеђење, доведен код вас у обезбеђење, а замењен другим човеком. Каже «он је некако излазио из овлашћења», то је термин који је употребљен и то је цитат из његовог, па вас питам да ли је то што сте тада рекли ово што сте нам сада разјаснили или евентуално неко ваше друго сазнање о неким његовим недозвољеним криминалним активностима, учешћу у неким недозвољеним стварима и тако то?

Окр.Милорад Улемек: То што сам ја рекао да је он на неки начин излазио ван тих неких својих службених активности се односило на то како да кажем неко његово мало, како сам ја могао да приметим недоличније понашање у целом том склопу обезбеђења и наравно последица оног момента када је он био шеф смене те једне, када су они

изашли са дугим цевима, као што сам то већ овде напоменуо, да легитимишу некога лика који им се учинио да је сумњив или шта је већ, а по тражењу сада да не кажем по наредби Душана Спасојевића, јер он није имао право да нареди то, него је вероватно од њих тражио то. У том контексту сам мислио, а што се тиче овога везано за криминал и за неке друге ствари, ја вам одговорно тврдим да Саша Пејаковић, никада у свом животу није се бавио никаквим криминалним делима нити је то могао, управо због тога јер је на те људе тамо који су били код Душана Спасојевића био бачен један посебан нагласак, како да кажем контроле праћења од стране начелника безбедности који је у то време, у исто време и контролисао и то цело Одељење и њихов рад.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли Вам је евентуално Пејаковић икада поменуо да му је од стране Спасојевића или било кога из његовог окружења нуђено да је врбован или било шта да уради неку незакониту радњу, неко кривично дело?

Окр.Милорад Улемек: Не.

Адв.Горан Петронијевић: У време када се оптужени Пејаковић налазио у обезбеђењу Чедомира Јовановића, да ли Вам је познато где је господин Јовановић, тада живео – становао, тачније спавао, боравио?

Окр.Милорад Улемек: Ја могу да тврдим за ово једно време када сам ја отишао из земље где је Чедомир Јовановић тражио, односно питао је мене да ли бих ја имао нешто против да док сам ја ван земље један део тог мог обезбеђења се припоји том његовом обезбеђењу јер не знам, он је ваљда хтео да повећа, да појача то своје обезбеђење и знам да једном приликом баш када сам се вратио значи у септембру месецу и када сам имао тај први сусрет са Душаном Спасојевићем и Љубишом Бухом да сам онда онако кроз причу чуо да Чедомир Јовановић, односно Чедомир Јовановић један одређени период да ли су рекли боравио или борави у кући Драгољуба Марковића у Сурчину.

Адв.Горан Петронијевић: Да ли је то подразумевало да Пејаковић у оквиру свог задатка послова обезбеђења лица коме је додељен прати његово кретање у смислу обезбеђења или евентуално промене места његовог боравка?

Окр.Милорад Улемек: Да. 24 сата. Тако је било постављено то обезбеђење.

Адв.Горан Петронијевић: Ви сте овде доста говорили о односу овде заштићеног сведока саслушаног Љубише Бухе-Чумета и

Спасојевића. Ја бих Вас молио ако можете још једном, али веома кратко ваша запажања о том њиховом односу.

Председник већа: Председник већа, доноси:

Р Е Ш Е Њ Е

Забрањује се питање јер је адв.Горан Петронијевић, већ рекао да је постављено питање и да је окривљени Милорад Улемек одговорио на то питање.

Адв.Горан Петронијевић: Делимично одговорио, судија, због тога.

Председник већа: Не може се очекивати како ће неко да одговори, него онако како одговори, ако сматра за потребно може окривљени да каже било шта о том односу, то ја не забрањујем. Изволите.

Окр.Милорад Улемек: Ја углавном могу да поновим та нека своја запажања и неки мој закључак из којег сам ја схватио да су Љубиша Буха-Чуме да кажем и Душан Спасојевић и добри пријатељи и једна врста како да кажем екипе у којој сам ја могао да наслутим онако кроз та нека дешавања из свих оних виђања која сам имао са њима да ту може за нијансу. Љубиша Буха-Чуме има како да кажем надређенији положај у односу на Душана Спасојевића. То пријатељство њихово и тај да кажем њихово дружење, учешће у свим тим њиховим комбинаторикама и пословима су трајали и били врло коректни све до оног момента. То се дешавало крај пролећа, почетак лета 2002. године док ја нисам приметио да Душан у једном моменту онако на неки начин је захладнео односе према Љубиши Бухи-Чумету. Оно што сам ја морао да приметим из оних сусрета у којима сам се виђао са њима двојицом.

Адв.Горан Петронијевић: У том истом контексту да ли би сте могли опет једно ваше виђење, имајући у виду да сте обе особе помињали више пута у свом исказу, затим неко ваше виђење између господина Чедомира Јовановића и Спасојевића, покојног Спасојевића?

Окр.Милорад Улемек: Господин Чедомир Јовановић је био колико сам ја могао да приметим врло коректан однос са покојним Душаном Спасојевићем који је колико сам ја схватио почео и пре 05.октобра 2000.године, из тих неких прича, што сам могао да видим у

односу који је постојао између њих двојице, а то сам увидео одмах оних првих дана везано за сам 05. октобар и сва она дешавања која су се дешавала касније. Значи они су имали један врло коректан однос пред амном онилико колико сам ја могао да видим. Виђали су се што по Сурчину, што када је господин Чедомир Јовановић долазио у Шилерову улицу тако да ја могу да закључим да су имали један коректан, врло коректан однос.

Адв.Петронијевић: Да ли су се по Вашим сазнањима познавали Владимир Беба Поповић и Љубиша Буха Чуме?

Окр.Милорад Улемек: Да. Познавали су се.

Адв.Петронијевић: Значи, то је по Вашим сазнањима. Такође, по Вашим сазнањима и Вашем мишљењу какав је тај однос био?

Окр.Милорад Улемек: Тај однос, ја могу да кажем, да је био коректан, зато што нисам имао, односно да кажем – мање прилике сам имао да њих двојицу виђам заједно, колико сам рецимо имао прилике да виђам заједно Љубишу Буху Чумета са Душаном Спасојевићем и Чедомира Јовановића са Душаном Спасојевићем. Али, из онога што сам видео из тих неколико виђања и уопште из тих неких прича, значи из тих неких закључака - да су имали врло коректан однос.

Адв.Петронијевић: Зоран Мијатовић је у време од фебруара месеца 2001. године обављао дужност заменика начелника Ресора Државне безбедности. У то време господина Горана Петровића, је ли тако. Какав је Ваш однос према њему био и његов према Вама?

Окр.Милорад Улемек: Према Зорану Мијатовићу, или Горану Петровићу?

Адв.Петронијевић: Да. Зорану Мијатовићу.

Окр.Милорад Улемек: Знате како, с обзиром да је он био заменик начелника Службе и да је у то време Јединица била под ингеренцијом Службе, односно под неком директном његовом командом, што сам ја објаснио због чега, како, мој однос је био, значи превасходно подчињен. Значи, он је био мој шеф и ја сам имао са њим тај подчињени однос. Међутим, господина Мијатовића знам још од 1996. године када сам ја тада дошавши у Јединицу кроз ту Другу управу и Београдски центар, где је он тада био као руководиоц, на неки начин почео да долазим у додир са њим кроз, не знам, послове, састанке и тако даље, да не улазим сад у то. Значи, наш однос је био коректан и наш, колико сам ја могао да

приметим са његове стране, он је почео да се мења после хапшења Слободана Милошевића. Ту сам ја приметио да је он заузео један много, како да кажем, знате, осетите у човеку када према вама на неки начин промени то неко расположење, да би он, како да кажем кулминирао око дешавања 04.маја када се десио онај инцидент у Кули, где смо наш однос тотално расекли и покварили приликом оног инцидента у Ступици који сам ја направио, где је он са његове стране као мој бивши руководилац и претпостаљени ту испао врло некоректан, али вероватно те разлоге само он зна. Тако да је наш однос, како бих рекао, био шарен. И добар и касније лошији како су се те неке ствари дешавале.

Адв.Петронијевић: По изјави господина Мијатовића о коме сте Ви сада говорили, који су претходили хапшењу браће Бановић, цитирам његове две изјаве: «Беба Поповић ми је јавио из САД-а да се у овом тренутку дигне неко од наших које имамо...»

Председник већа: Колега Петронијевићу, је ли то у списима, или читате из новина?

Адв.Петронијевић: Не читам из новина. Не из новина, судија, ово је део његове изјаве

Председник већа: Чије?

Адв.Петронијевић: Део изјаве господина Мијатовића коју је дао у једном другом поступку, а потврдио у својој књизи «Опело за државну тајну», страна 134...

Председник већа: То ме уопште не занима. То не може бити коришћено у овом поступку. Управо из тог разлога питам Вас одакле цитирате то. То не можемо користити у овом кривичном поступку. Ви то врло добро знате, јер сам забранио бројна питања, и питање везано за метеоролошку ситуацију пред 13-тог на 14-ти март, сада је колега Вукасовић неке новине овде презентовао везано за изјаву министра Расима Љајића. Међутим, оно што нема у спису, нема ни у свету колега.

Адв.Петронијевић: Судија, ово ће бити у спису. Ово ће бити предложено као доказ. Цитирањем, судија, не желим да Вас прекидам...

Председник већа: Пазите, не можете цитирати нешто као доказ ако није у спису већ прибављено у истрази, или изведено као доказ на главном претресу. Како можете да третирате нешто у кривично-правном смислу да је доказ, нешто што сте видели у новинама, нешто што је објављено као интервју?

Адв.Петронијевић: Судија, ја вама не нудим писмени доказ и не тражим да овде оптужени Улемек то верификује, јер он то по свом статусу не може, то сви знамо. Моје питање је следеће: да ли је ово што је господин Зоран Мијатовић изјавио њему, или било коме из Јединице било познато пре хапшења браће Бановић. То је било питање, а циљ је био да се упознамо, јер ја не знам да ли они то знају, или не.

Председник већа: Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Забрањује се одговор на питање првоокривљеном Милораду Улемеку да се изјашњава о различитим цитатима са којима претходно нису упознати учесници у овом кривичном поступку и поготову због тога што се ништа не може презентовати било коме у кривичном поступку, а да то претходно не одлучи судско веће и да верификује као доказ.

Адв.Петронијевић: Судија, ово је сасвим одређен цитат. Дакле, не цитата, него одређен цитат. Ви можете забранити питање, али би била обавеза да овај цитат унесете у записник, односно да ме пустите...

Председник већа: Не можете колега, управо Вам то забрањујем, него Ви то очигледно не разумете.

Адв.Петронијевић: Немате право судија. Тражим да одлучи веће о томе.

Председник већа: Ево, одлучиће веће. Није ништа спорно.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Забрањује се одговор на питање адвоката Горана Петронијевића и забрањује му се да цитира било шта, поготову што није верификовано као доказ у кривичном поступку, јер би то заиста ширило причу до не знам већ којих временских размера, тако да би могао сваки од учесника да цитира било шта, ко је изјавио везано за овај кривични случај и да то презентује као доказ. То је апсолутно забрањено и једноставно, то суд неће дозволити никоме, па ни Вама.

Адв.Петронијевић: Захваљујем судија. Могу ли да наставим са питањем?

Председник већа: Наравно. Наставите.

Адв.Петронијевић: Да ли Вам је позната евентуално било каква садржина, било каквог телефонског разговора између Зорана Мијатовића и Владимира Бебе Поповића непосредно пре хапшења браће Бановић? Тада, или касније? И ако јесте, како и када?

Окр.Милорад Улемек: Не. Није ми познато.

Адв.Петронијевић: Да ли вам је познато да је наредба о хапшењу браће Бановић дата Јединици по наређењу Владимира Бебе Поповића, а од стране Зорана Мијатовића?

Окр.Милорад Улемек: Не. Није ми познато.

Адв.Петронијевић: Захваљујем. Јуче сте у свом излагању, односно делу одбране поменули извесног Ћурчића, па вас питам да ли се ради о припаднику Јединице за специјалне операције, у једном делу мислим да је био Ваш заменик, или тако нешто. Значи, ради се о том лицу.

Окр.Милорад Улемек: Да. Ради се о мом бившем заменику Бранку Ћурчићу.

Адв.Петронијевић: Када је он изашао из Јединице, из Службе?

Окр.Милорад Улемек: Он је изашао из јединице, односно – «изашао». Он је био прекомандован из Јединице непосредно пред дешавања 05.октобра због тога што је тадашњи командант САЈ-а Живко Трајковић био суспендован са места команданта и да би се та празнина попунила Министарство је донело одлуку да се Бранко Ћурчић дотадашњи мој заменик прекомандује на место команданта САЈ-а и замени Живка Трајковића. То је моменат када је отишао из Јединице, а када је напустио МУП, то заиста не знам.

Адв.Петронијевић: Ви сте јуче поменули да сте у виђењу са господином Владимиром Поповићем, званим Беба видели и господина Ћурчића. Значи, ради се о том истом човеку?

Окр.Милорад Улемек: Да, да, то је то лице.

Адв.Петронијевић: И рекли сте да је он био његов телохранитељ у то време, или сте Ви то тако видели? Ја нисам разумео најбоље јуче.

Окр.Милорад Улемек: Па, ја сам то тако схватио да је он у његовом обезбеђењу.

Адв.Петронијевић: Да ли Вам је позната чињеница у чијем је још обезбеђењу Турчић био у то време?

Окр.Милорад Улемек: Ја мислим да је обезбеђивао и господина Станка Суботића.

Адв.Петронијевић: Званог Цане?

Окр.Милорад Улемек: Да.

Адв.Петронијевић: Захваљујем. Поменули сте још неколико особа за које бих волео да дате своје мишљење њиховог односа. Значи, само једно од њих, односно једна корелација, однос Јанушевић – Мијатовић? По вашем виђењу ко је ту шта?

Окр.Милорад Улемек: Видите овако, ја конкретно нешто дубље о том односу не могу да кажем, с тим што сам пар пута видео господина Јанушевића да долази на састанке са господином Мијатовићем у оно време када је он, док сам ја још био комадант. Који су то разлози ја не знам, нисам присуствовао ни једном том састанку. Касније када сам дао оставку на своју функцију, пошто нисам био у земљи, да ли је тих неких контаката и састанака било, заиста не знам, нисам био физички ту присутан. Касније, када је господин Брацановић и господин Андрија Савић када су предузели службу, господин Јанушевић је често долазио и код њих, где сам ја, онако, у пар неких присутних разговора, како да кажем, чуо да је господин Јанушевић у шалама пребацивао господину Брацановићу да му је лакша сарадња била са Мијатовићем, али то само онако, у оним шалама, колико сам ја то схватио. Какав је њихов стални однос био, ја то не могу да знам, нити могу да кажем.

Адв.Петронијевић: Јуче сте на питање господина Поповића, пуномоћника породите Ђинђић рекли да по Вашим сазнањима Спасојевић није познавао Радета Марковића. Сада вас ја питам да ли сте посредно, или на било који други начин, из приче било ког вашег пријатеља, његовог пријатеља, или Спасојевића лично – имали другачије сазнање? Да се они евентуално познају, да нешто сарађују и тако даље?

Окр.Милорад Улемек: Не. Нисам имао никаквих сазнања.

Адв.Петронијевић: Или, како је то јуче господин Поповић рекао – добија наређења од Марковића?

Окр.Милорад Улемек: Не.

Адв.Петронијевић: Толико судија. Хвала.

Председник већа-судија: Право на питања има адвокат Жељко Грбовић. Изволите.

Адв.Жељко Грбовић: Хвала председниче. Немам питања.

Председник већа: Право на питања има адвокат Зоран Николић. Изволите.

Адв.Зоран Николић: Хвала. Немам питања.

Председник већа: Права на питања првоокривљеном Милораду Улемеку имају и окривљени. Ево, ја ћу појединачно сада питати. Дизањем руке можете дати знак председнику већа да желите да поставите питање, па ћу вам то и омогућити. Да ли окривљени Звездан Јовановић жели да постави питања? Констатујем да не жели да постави питања. Да ли окривљени Душан Крсмановић жели да постави питања? Констатује се да не жели да поставља питања. Надаље, да ли окривљени Саша Пејаковић жели да постави питања? Констатује се да не жели да поставља питања првоокривљеном. Да ли окривљени Бранислав Безаревић жели да поставља питања првоокривљеном? Констатује се да не жели да поставља питања. Да ли окривљени Жељко Тојага жели да постави питање првоокривљеном? Констатује се да не жели да постави питања ни окривљени Жељко Тојага. На крају ја да Вас спитам – да ли Ви имате било шта да додате у Вашу одбрану, мада сам Вас то питао након почетног Вашег изјашења, али и на крају сам дужан да Вас питам – да ли имате ви било шта да додате у Вашу одбрану?

Окр.Милорад Улемек: Не господине председавајући, немам ништа да додам.

Председник већа: Добро. Сада ћемо направити једну паузу, а након тога ћу ја упознати првоокривљеног са садржином раније саслушаних окривљених, њихових исказа и одбрана и шта се дешавало до тада и Ви ћете имати право да приметите појединачно на све њихове

исказе шта имате да кажете. Јавља се за реч адвокат Слободан Миливојевић. Изволите.

Адв.Слободан Миливојевић: Управо због ове ситуације у којој се налазимо ви сте одредили паузу, а ми као браниоци вас молимо да нам дозволите консултације са нашим брањеником пре него што се буде изјашњавао око ових доказа и процесних радњи.

Председник већа: Дозвољава се консултација у паузи. Без проблема. И осталима, ко год хоће.

Након паузе, веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Наставља се главни претрес у 13 часова и 41 минут.

Председник већа: Констатује се да ни на претходном наставку главног претреса није приступио пуномоћник оштећеног Милана Веруовића адвокат Божо Прелевић, а јавио се председнику већа да због обавеза није у могућности да присуствује наставку главног претреса. Ево, за реч се јавља адвокат Слободан Миливојевић. Изволите.

Адв.Слободан Миливојевић: Јако кратко, само једно обавештење, адвокат Марко Миливојевић је морао хитно да напусти суђење, па није стигао вама да се обрати, зато вас само обавештавам.

Председник већа: У реду. Констатујемо то као чињеницу да је напустио уз дозволу председника већа. Настављамо са саслушањем првоокривљеног Милорада Улемека. Нека приступи за судску говорницу. Ево, ја ћу Вас сада упознати са садржином исказа раније саслушаних окривљених, па ћу кренути редом:

Окривљени Звездан Јовановић је дана 25.децембра 2003. године, приликом саслушања пред овим судским већем одбио да изнесе одбрану на главном претресу. Цитираћу Вам шта је рекао у овој судници: «Господине председавајући, надамном је извршен страховит притисак од стране извршне власти. Ја сам осуђен пре него што сам дошао у ову судницу, због тога немам поверења у судство ове Државе, нити у овај Суд, зато ћу искористити своје право да се браним ћутањем». Завршен цитат. Након тога је председник већа донео решење на основу члана 321 став 2 Законика о кривичном поступку да се прочита његов ранији исказ дат пред органима Унутрашњих послова, МУП-а Републике Србије, конкретно Управи за борбу против организованог криминала од

07.априла 2003. године. Били су бројни приговори везани за такву одлуку председника већа и напуштање суднице. Након тога је веће донело одлуку да се прочита ранији исказ окривљеног Звездана Јовановића дат пред органима Унутрашњим пословима од 07.априла 2003. године. Приступило се читању те његове одбране, јер је суд сматрао да је она правно релевантна за сада. Понављам, тај његов исказ је оспорен како од стране његове одбране, тако и од других бранилаца. Између осталог, више бранилаца, а знам између осталих да је ту била и адв.Биљана Кајганић поднела је кривичну пријаву на записнику пред овим већем, на главном претресу да су одређена службена лица извршила кривично дело фалсификовања исправе и злоупотребе службеног положаја, управо вршећи ту службену радњу саслушања осумњиченог, сада окривљеног Звездана Јовановића на записнику од 07.априла 2003. године. Процедура је у току, а ја као председник већа сам надлежном Државном тужиоцу проследио ту кривичну пријаву. Тако да знате да је та изјава оспорена. Било је предлога да се та изјава не чита на главном претресу у радњи саслушања окривљених, сматрајући да се ради о доказу у кривичном поступку, а не о одбрани. Међутим, ово веће је заузело супротан став. Сматра да се ради о одбрани окривљеног и његово је право на крају крајева да изнесе воју одбрану до завршетка главног претреса о чему сам раније и поучио окривљеног Звездана Јовановића. Једна још напомена везано за ту изјаву, јесте да је сам окривљени Звездан Јовановић није оспорио из било ког законског разлога. Разлози поред тога што није било присутно одређено лице службено, да је значи извршен фалсификат по тврдњама одређених бранилаца, јесте и да је вршена сила, тортура, изнуда у циљу прибављања таквог исказа од стране осумњиченог Звездана Јовановића. Ево, сада ћу вам укратко саопштити садржину исказа Звездана Јовановића, који се иначе, изјашњавајући се у истрази такође бранио тако што није хтео да изнесе своју одбрану на записнику пред истражним судијом Посебног одељења Окружног суда у Београду од 12.маја 2003. године. Ево, за реч се јавља адвокат Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв.Ненад Вукасовић: Врло кратко, господине председниче, само ради појашњења, када већ износите, ја немам ништа против што износите оптуженом Милораду Улемеку, али ради појашњења и ова ваша констатација сада да Звездан Јовановић није оспорио своју изјаву, овде ја кажем да није тачно, јер је судија, односно члан већа, судија Ната Месаровић је била присутна 12.марта 2004.године када је Звездан Јовановић у официјелном поступку, законитом поступку пред органима Унутрашњих послова, поводом кривичне пријаве, не само ове на записнику, оспорио у целости ту изјаву и тренутно је фаза да је против господина Пријића поднет захтев за спровођење истраге и осталих.

Дакле, не говорим само о господину Пријићу, ту је и Милан Лаковић, према томе, та констатација да није оспорио, не стоји. Он је оспорио у једном официјелном поступку који је обављен у просторијама Централног затвора у Београду. А то зна и судија Ната Месаровић.

Председник већа: Колега Вукасовићу, прихватамо то као интервенцију у циљу сазнања нас учесника у овом кривичном поступку, али не можете тврдити једну ствар – да је он то оспорио у овом кривичном поступку.

Адв.Вукасовић: Не, не, не тврдим – овде. У овом не.

Председник већа: Дакле, као информација се прихвата. Ја причам о овом поступку, управо из тог разлога, врло прецизно. Ако је у другом – прихватамо то као тачно. У реду је.

Адв.Вукасовић: Само толико. Ради информације. Ништа више.

Председник већа: Да не буде да ја кажем нешто што није.

Адв.Вукасовић: Не. Не. Ово је тачно да пред овим већем није оспорио, отом потом, имамо времена за то. Него, само говорим ради информације овом већу, ако већ износимо то да је та изјава оспорена о официјелном поступку који се води и о томе дао изјаву.

Председник већа: Прихватамо то као интервенцију и као информацију. За реч се јавља адвокат Горан Петронијевић. Изволите.

Адв.Горан Петронијевић: Судија, само једна мала примедба ради разјашњења члана 309. По нашем мишљењу, по мишљењу одбране, имајући у виду вашу одлуку коју сте донели да сада поново читате изјаву која је оспоравана више пута и у више наврата пред овим већем, на главном претресу.

Председник већа: Не, колега. Не знам да ли сте ме добро размели шта ћу сада урадити. Значи, укратко ћу саопштити садржину одбране, уз наводе, цитате ради аутентичности делова где се помиње првоокривљени Милорад Улемек.

Адв.Горан Петронијевић: Судија, ја управо о томе говорим. Бојим се да се нисмо разумели. Још једна реченица, две и разумећете ме.

Председник већа: Изволите.

Адв.Горан Петронијевић: Позвали сте се на одредбе члана 309 Законика о кривичном поступку, у коме се децидирано у ставу 1 говори...

Председник већа: Нисам колега, ја не знам уопште о чему ви причате. Ја причам једну ствари, а ви кажете 309.

Адв.Петронијевић: Говоримо о транскрипту, о деловима транскрипта на коме сте се позвали доносећи одлуку да се не консултује ни одбрана, ни тужиоци о извођењу, односно читању ових доказа, односно одбрана оптужених које су до сада дате. Ако сте се позвали на члан 309 и ако је он основ, бојим се да нећете моћи да читате, односно по закону - ви можете, али кршите закон. Значи, моје се односило на одредбе члана 309

Председник већа: Колега, доста је било упозорења која немају апсолутно никакав основ. Ја вам кажем – ову радњу, сада коју предузимам, позивам се управо на члан 323 Законика о кривичном поступку, а пошто ви то не читате, него читате шта вам падне на памет..., који изричито каже: «Када се заврши саслушање првооптуженог приступиће се редом саслушању осталих оптужених ако их има». Друга реченица: «После сваког саслушања председник већа ће упознати саслушаног са исказима раније саслушаних, саоптужених и упитаће га да ли има шта да примети». То је основ ове радње.

Адв.Петронијевић: Судија, основ који сте ви извели из овог члана не може се односити на овде првооптуженог Улемека, обзиром да је у време када су извођене радње које ви хоћете сада да цитирате, њему је суђено у одсуству, у смислу члана 304. Према томе, то сам хтео исто да вам кажем да, по овом основу не можете на овај начин изводити ове радње, без сагласности одбране и оптуженог. То је суштина.

Председник већа: Сагласности одбране? Да ли ово можемо схватити као приговор на одлуку председника већа, па да веће одлучи о вашем приговору?

Адв.Петронијевић: Судија, ја сам дао примедбу на ово, а добро се сећам и наћи ћете у транскрипту, ја то сада нисам припремио, наћи ћете у транскрипту када сте о овоме говорили, позвали сте се тачно на одредбе овог члана који сте цитирали, као и на одредбе члана 309 и зато вас упозоравам да ова два члана у корелацији, у вези, не могу резултирати оваквом одлуком већа. Хвала.

Председник већа: Да ли има одбрана оптуженог Милорада Улемека било шта да примети везано за ову радњу председника већа, или ово колега тумачи у потпуности мени непознато.

Адв. Момчило Булатовић: Председниче, принципијелно одбрана стоји код оног становишта које је изнето још раније и приликом свих оних процесних приговора који су дати током овог кривичног поступка. Утолико, наравно, у сваком случају подржавам и став колеге Петронијевића, али с друге стране, одбрана окривљеног Улемека сматра да треба тражити од њега претходно изјашњење везано за различите фазе овог поступка, затражити од њега претходно изјашњење да ли жели и у односу на који део фазе овог кривичног поступка, и доказе који су изведени у одређеним фазама овог кривичног поступка, да ли жели да се изјашњава. То је наша сугестија.

Председник већа: Не, Ваша сугестија, али закон је јасан. Ту нема никаквих дилема. Друго, ја ћу кажем, то питање поставити јер ово је најзначајнија фаза где је једноставно императивна норма у питању. Не знам како Ви то тумачите али ја другачије не могу да тумачим осим онако како закон изричито налаже. Дакле, нема питања, може, можда, него каже изричито да ће то председник већа учинити, а право је окривљеног да каже да ли има нешто да примети, да ли можете да дате неко објашњење, да оспорите евентуално њихове одбране које су изнели. Са друге стране, везано за доказни поступак. Пошто и о томе ћу морати да Вас упознам, али као у будуће да Вас поучим о томе. Требало би да буде искључена јавност када би требало да Вас упознам са садржином исказа сведока сарадника, с обзиром да је била искључена јавност по закону, и одлуци овог већа. Па ћу у том смислу Вас касније питати да ли сте уопште упознати, да Вас ја не бих упознавао са бројним чињеницама које су изнели сведоци током главног претреса у доказном поступку који је иначе прекинут управо да би извели радњу Вашим саслушањем. Ево наставићу сада са овим.

Немате право више на реч јер ја морам да радим заиста, јер не могу више да се справљам, јер је ово моја законска обавеза. Не дам Вам реч. Седите. Дакле,

Адв. Биљана Кајганић: Кажите само да уђе у транскрипт.

Председник већа: Адвокату Биљани Кајганић не дам реч.

Адв. Биљана Кајганић: Тако. Да уђе у транскрипт.

Председник већа: Ево, ушло је у транскрипт. Надам се и у главе. Пре свега, окривљени Звездан Јовановић саслушан на основу члана 226 став 9 Законика о кривичном поступку, пред органом унутрашњих послова од 7.4.2003. године, наводи се кључна ствар везано за овај кривични предмет, је изјавио, цитирам «Зорана Ђинђића председника Владе Републике Србије, ликвидирао сам лично». Он наводи да је он лично испалио два метка из пушке, «Хеклер и Кох», са мецима «Винчестер 308». Један је погодио у тело Председника Владе др. Зорана Ђинђића, а други у тело оштећеног Милана Веруовића. Онај део који је битан и где је потребно Ваше изјашњење ћу Вам цитирати где он помиње Вас, као организатора овог атентата. У том смислу ћу Вам дати цитате, а након тога се Ви изјасните, везано за садржину тог исказа. Ево сада ћу Вам навести управо те цитате. Дакле, цитирам, на страни другој, каже: «Маричића ценим. Дobar је момак али је у јединицу дошао у незгодно време јер је Легија још увек имао уплива у јединицу самим тим што је он створио део јединице. Био је у позицији да нам помогне и око обуке, набавке и давао нам је литературу потребну за обуку». На даље, цитирам: «Зорана Ђинђића, председника Владе РС ликвидирао сам лично. 10 дана пре одласка на Копаоник ја сам био са Легијом који ме је обавестио да ћемо имати великих проблема за Хагом, што је наводно сазнао од неких људи као и то да ће јединица да буде растурена уз напомену да ћемо се видети и чути. У тим разговорима Легија Милорад Луковић није био конкретан, само ми је дао до знања шта ће да се деси. Однос између Легије и мене је крајње коректан јер се знамо од 1994. године. Знали смо се само кроз посао, односно ратовање. Претпостављам да је Гумар након свог постављења на место команданта од Легије добио препоруку да ме постави на место помоћника команданта. Мислим да смо између 10. и 12.2.2003. године отишли на Копаоник где сам од Шкенета позван телефоном да дођем у Брзеће. Знам да је Шкене први Легијин човек, радио је код њега и у обезбеђењу. Сви знају па и Легија да сам један од најспособнијих људи у руковању оружјем и физички сам спреман. Када сам дошао у Брзеће Шкене ми је рекао да је Легија послао човека да се договоримо. Када сам изашао из ципа у њега је сео Шкене а ја сам сео у друго возило у којем је био Кум Луковић Миле кога сам познавао као Легијиног пријатеља са неког рођендана у Земуну. Луковић Миле Кум ми је тада рекао да га шаље Легија који тражи од мене да након што нешто одраде сакријем неке људе. Ја сам захтевао да се чујем са Легијом. Сутрадан ме је опет позвао Шкене. Отишао сам у Брзеће где сам затекао Душана Спасојевића и Кума Луковића који су били у неком БМВ. Рекли су ми да треба хитно да идем у Београд и да је Легија рекао да поведем и Жмигија Тојагић Жељка који је по мом наређењу пошао у Београд». Завршен цитат везан за овај део. Настављамо са наставком на страни 3, цитирам: «Ујутру је дошао Спасојевић и причао да морамо да убијемо Зорана Ђинђића. Ја

сам инсистирао да се претходно видим са Легијом. У стану «тројка» затекли смо Легију, тако да смо ту били Душан Спасојевић, Легија и ја. Легија је био упоран у тврдњама да смо на списку за Хаг он, ја, Рајо Божовић, Прица и Жика Ивановић као и још 15 официра војске и полиције тако да следи хапшење комплетне команде и да због тога хитно морамо да кренемо у реализацију, односно да убијемо Ћинђића. По његовим речима прво је требао да се расформира јединица крајем априла или почетком маја ми да будемо ухапшени. Мене је све то погодило, био сам разочаран, поготову делом приче да ће јединица бити расформирана а беретке бити распоређене по жандармерији и осталим организационим јединицама. Легија је напоменуо да је полиција намерно ангажовала човека који се лажно представљао као Јовановић Звездан и варао људе да би мене дискредитовали. Нисмо дуго причали, Душан је само повремено излазио и улазио, ја сам га схватио само као Легијиног човека не размишљајући о његовом понашању. Легија је инсистирао да Зоран Ћинђић, из наведених разлога, мора да буде убијен да би на тај начин дошло до таквих промена у земљи, њеној безбедности, да би се тиме зауставили процеси испоручивања Хагу. ЈСО не би била распуштена већ искоришћена према одређеном плану и тражио је моје мишљење. Ја сам му рекао ако тако мора да буде пристајем. Није ме интересовао никакав новац нити бих то урадио због новца али због интереса јединице бих. Ту акцију Легија је назвао «Стоп Хагу» говорећи да ће то да се заустави да ће бити лепљене плакате по граду, али мислим да није имао намеру да ме искористи иако сам велики противник суђења у Хагу. Не знам, то је било дан пре или јутро на дан повратка Ћинђића са Кобаоника. Они су већ припремили убиство и речено ми је да ће Спасојевићева екипа да ми буде логистика». На даље: «Ту у том стану Легија и ја смо дефинисали акцију која се сводила на то да се Ћинђић убије золама на узвишењу из правца Бубањ потока према Београду». Он говори на даље о учешћу у том покушају атентата, не помињући Вас као непосредног учесника. На даље, цитирам: «Враћамо се у стан «десетка» тражио сам да се видим са Легијом». На даље, цитирам: «одлазимо у стан «десет». Инсистирам да дође Легија јер се нисам сложио са оваквим планом због беспотребних жртава. Легија долази после подне. Ја и Легија смо разговарали. У једном моменту Легија и ја смо се сложили да идемо један на један снајпером, јер је то много боље због жртава. Инсистирао сам на локацији даљине 200 до 250 метара обећавши Легији да могу то да звршим једним метком. Што се тиче самог атентата пушку су донели Дућа или Легија. Нисам сигуран да је из јединице». На даље, на страни 6, цитирам: «Легију сам видео још пар пута али врло кратко. Он ми говори да је све већ припремљено. Сећам се да ми је чак говорио и пре одласка Шешеља у Хаг да ће овај морати да иде тамо». Завршен цитат.

Ево, ја сам Вам саопштио шта је садржина одбране окр. Звездана Јовановића дата пред полицијом 7. априла 2003. године, па нам Ви реците шта имате да приметите на тај исказ. Изволите.

Окр. Милорад Улемек: Господине председавајући, хвала Вам за читање делова те изјаве. Ја желим да Вам кажем да сам већ раније био упознат са том изјавом, због тога што ми је то достављено у свим оним списима о којима сте ме јуче питали. Ја једноставно могу само да Вам кажем да апсолутно немам шта да коментаришем из те изјаве и да ме све оне изјаве које су узете у полицији, тада у то време, за време акције «Сабља», ни мало, нити дотичу нити занимају, због тога што је очигледно да су те изјаве узимане под једном одређеном тортуром, под одређеним уценама, као што сте и сами рекли, да су поднети одређени приговори на ову и колико сам ја обавештен на још неке изјаве које су узимане под врло чудним околностима у полицији, тако да заиста не желим, нити имам шта да коментаришем поводом ове наводне изјаве Звездана Јовановића, а сигуран сам, нећу сада да кажем да одговорно тврдим, али сам сигуран и потрудићу се да део тога, онолико колико будем успео, да сакупим и обезбедим у доказном поступку, значи докажем да је ова изјава Звездана Јовановића узета под присилом, уценом и под једном зверском тортуром, под којом је он био свих тих дана, док није волшебно та изјава се појавила колико сам ја обавештен прво на неким сајтовима, на неким медијима, па тек касније оно што се каже званично. Тако да ја заиста не желим да коментаришем ништа, нити имам било какве примедбе. Хвала.

Председник већа: Добро. Сада ћу Вас упознати са садржином одбране окр. Душана Крсмановића. Окр. Душан Крсмановић који је саслушан на главном претресу је одбио да износи одбрану пред судским већем, што је његово законско право. Након тога је председник већа опет на основу члана 321 став 2 ЗКП, донео решење да се читају његови ранији искази и то дати на основу члана 226 став 9 Законика о кривичном поступку, пред органом унутрашњих послова и исказ дат пред истражним судијом Посебног одељења Окружног суда у Београду од 13., 14., 15. и 16. маја 2003. године. Садржина тог исказа јесте да он суштински посматрано признаје извршење кривичних дела која му се стављају на терет. Наводи да је био члан криминалне банде пок. Душана Спасојевића. Помиње Вас у том контексту, што он каже у две реченице, да он сматра да сте план за атентат осмислили Ви и пок. Душан Спасојевић, наводећи све радње у којима је он учествовао. Пре свега праћење кретања пок. Премијера др. Зорана Ђинђића, од његове виле на Дедињу до аеродрома, до зграде Владе. Да је имао одређени задатак. Да су учествовали остали окривљени у непосредним радњама припреме и

извршења атентата. То сте претпостављам и Ви прочитали. Јесте ли прочитали?

Окр. Милорад Улемек: Да. Јесам.

Председник већа: Описујући детаљно на који начин је он предузео било коју радњу у циљу праћења, у циљу извршења атентата, кретања Премијера до аеродрома када је покушан атентат према наводима оптужнице, када је окр. Милош Симовић возио камион, затим да је окр. Дејан Миленковић возио камион, да је пре тога покушао Дејан Миленковић да заустави колону возила, са обезбеђењем и пок. Премијером. Да није успео у томе, да је полиција зауставила окр. Дејана Миленковића. Саслушавала га у вези околности везаних за тај случај. Међутим, није тада писана кривична пријава везано за покушај атентата. Затим, да је он непосредно обезбеђивао терен испред зграде Владе, дана 12. марта 2003. године. Да је знао да непосредно акцијом руководи окр. Милош Симовић. Да је он био у контакту са окр. Милошем Симовићем и окр. Александром Симовићем, који се налазио у канцеларији број 55 у згради у улици Адмирала Гепрата број 14, да се окр. Александар Симовић налазио заједно са окр. Звезданом Јовановићем и окр. Нинославом Константиновићем и да је он чуо два пуцња и да је о томе касније обавештен на који начин је дошло до извршења самог атентата и да је учествовао у договору којим је руководио непосредно пок. Душан Спасојевић да се изврши атентат на пок. Премијера др. Зорана Ђинђића и да је свако имао одређене обавезе да поступа по његовим наређењима, а у супротном то говори у целовитој његовој одбрани, да је санкција била ликвидација, односно да се од њега могло отићи само са ногама напред из Шилерове. Да ли имате нешто да приметите у вези?

Изволите. Има реч адв. Делибашић.

Адв. Вељко Делибашић: Душан Крсмановић се на главном претресу бранио ћутањем, што значи да он...

Председник већа: Колега да Вам кажем. Ја не употребљавам реч ћутање управо зато што није законска. Одбио да се изјасни.

Адв. Вељко Делибашић: А то даље значи да он апсолутно негира извршење кривичних дела која му се оптужницом стављају на терет. Негирањем извршења тих кривичних дела, он у целости оспорава исказе које сте Ви предочили Улемеку, па мислим да га треба упознати са чињеницом да дакле, Крсмановић, оспорава исказе које сте Ви предочили, пре него што се он изјасни о тим исказима. Јер су они у

целости оспорени самим тим што Крсмановић негира извршење тих кривичних дела.

Председник већа: Одмах ћу Вам рећи. Ако смо већ код тих процесних ствари, то није било тако колега. Ако пажљиво прочитате, Ви врло добро знате да су његови бивши браниоци којима је ускраћено право на одбрану, адв. Мирослав Тодоровић и Мирко Трипковић инсистирали да процесно није способан окр. Душан Крсмановић па је након тога веће донело одлуку да се изврши вештачење о његовој процесној способности, па је он, ипак је сада то већ истина, и то и Ви врло добро знате, и сви ми, покушавали су да га прогласе лудим. И самим тим да је неспособан да учествује у овом кривичном поступку. То је био њихов циљ. Одуговлачења, опструкције, мучења и суда и свих других учесника у овом кривичном поступку, са њиховим разним изјавама, и у новинама и у медијима, да је он једноставно неспособан. У том циљу, а очигледно по наговору његових бивших бранилаца, он није хтео да се изјасни чак ни да ли разуме оптужницу. Међутим, имајући у обзир налаз и мишљење вештака који су једини релевантни да одлуче о томе да ли је неко способан или није, јер ми психијатријских знања немамо, тумачењем смо дошли до тога да он неће да се изјашњава. А он је изричито овде након тога, пошто је ускраћено његовим изабраним браниоцима да га бране, у овој кривичној ствари, изјавио да ће се бранити ћутањем. Таква изјава не представља оспоравање раније датих исказа. Ако у том правцу хоће да се изјасни пре него што ја сада упознам првоокривљеног са садржином о томе, односно ја сам већ то упознао, онда он то може лепо овде на главном претресу јавно да каже да то није тачно и то ћемо омогућити управо сада. Ако жели.

Адв. Вељко Делибашић: Мој брањеник не жели да се изјашњава. Ја Вам се захваљујем на тој могућности, само желим да истакнем да не би требало...

Председник већа: Не. Ви можете у смислу формалне одбране да оспорите. То уопште није спорно.

Адв. Вељко Делибашић: Ја оспоравам као његов бранилац. Али он не жели да се изјашњава. Дакле, ја оспоравам као његов бранилац, а само бих замолио ово судско веће да због пропуста који су направили неки други браниоци штетне последице не трпимо у наставку поступка мој брањеник и ја. Јер, заиста са таквим понашањем немамо никакве везе ни мој брањеник ни ја.

Председник већа: Не. Ја сам ово рекао у циљу утврђивања истине и истините интерпретације. Никаких штетних последица не може ни

бити. Само смо сви овде били учесници, сведоци, понашања које је имало за циљ нешто што заиста је испод сваког нивоа правника, камоли једног угледног адвоката из Београда. Изволите. Имате право да се изјасните, или не, да прокоментаришете везано за садржину одбране окр. Душана Крсмановића, узимајући у обзир и изјашњење његовог браниоца адв. Делибашића.

Окр. Милорад Улемек: Господине председавајући, ја ћу и овде заузети исти став као што сам заузео и при Вашем предочењу изјаве Звездана Јовановића да не желим нити да коментаришем, нити да правим било какве примедбе на све оне изјаве које су узете у полицији за време «Сабље» под неким неразјашњеним и сумњивим околностима, над свима онима који су у то време били у притвору и који су приведени тада.

Председник већа: Добро. То је Ваше право. Ево ја ћу Вас сада упознати и са садржином одбране окр. Саше Пејаковића. Окр. Саша Пејаковић је саслушан на главном претресу. Он је негирао извршење кривичних дела која му се оптужницом стављају на терет. Навео је да је он искључиво као припадник Јединице за специјалне операције обављао послове обезбеђивања одређених личности, помињући ту пре свега Чедомира Јовановића, Вас, да је био у Вашем обезбеђењу и да је био по Вашој наредби у обезбеђењу пок. Душана Спасојевића. Да није имао никаквих сазнања о припремању атентата на пок. Премијера др. Зорана Ђинђића. Да није у циљу контроле терена, како наводи Специјални тужилац, два дана непосредно пре извршеног атентата на Премијера кружио аутомобилом возећи пок. Душана Спасојевића око зграде Владе, као и на дан атентата 12. марта 2003. године. Да он није имао никаквих сазнања да Ви имате било какве везе са припремањем, покушајима и извршењем атентата на пок. Премијера др. Зорана Ђинђића. Навео је следеће ствари у својој одбрани које су са процесног аспекта врло битне. Негирао је делове исказа у полицији на основу члана 226 став 9 Законика о кривичном поступку као и исказ пред истражним судијом Посебног одељења Окружног суда у Београду. Он је навео да је исказ дат у полицији пред органом унутрашњих послова Управе за борбу против организованог криминала дао под притиском. Да су га 48 часова саслушавали наизменично инспектори Управе за борбу против организованог криминала МУП-а Републике Србије, да су вршили притисак на њега, да не помиње у било каквом контексту Чедомира Јовановића, да када бих поменуо у било ком контексту да је обављао било који задатак за Чедомира Јовановића, да су прекидали то саслушање, да су интервенисали радници Управе за борбу против организованог криминала. Да су му нудили статус сведока сарадника у овој кривичној ствари у полицији. Затим, да није дао исказ оне садржине

каква постоји у спису пред истражним судијом Посебног одељења Окружног суда у Београду, и да то није аутентично. Да је присуствовао његов бранилац адв. Горан Петронијевић, и једна од ствари која је битна са овог процесног аспекта, јесте и да му је заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић нудио статус сведока сарадника управо приликом саслушања пред истражним судијом. Ради аутентичности, ја ћу Вам цитирати одређена питања са предочавањима, како објашњава окр. Саша Пејаковић противречности у односу на његову одбрану на главном претресу у односу на исказ дат пред истражним судијом и пред органом унутрашњих послова. У том смислу што се Ви помињете везано за наредбу да он обезбеђује пок. Душана Спасојевића и сусрет 13. марта 2003. године у стану у коме сте Ви боравили након атентата што произилази из Ваше одбране. Све у циљу тога да би Ви могли опет да кажете да ли имате нешто да приметите или не. Ево како објашњава на страни 13 записника о главном претресу од 19. фебруара 2004. године, окр. Саша Пејаковић, каже, цитирам: «у изјави што сам дао у полицији и пред истражним судијом су мењане моје речи и извучене из контекста. Не осећам се кривим, радио сам само свој посао». Завршен цитат. На страни 14, ја као председник већа кажем овако: Ја ћу вам предочити оно што сте рекли пред истражним судијом Посебног одељења Окружног суда у Београду од 23. и 24. маја 2003. године који сте дали у присуству изабраног браноца адв. Горана Петронијевића, у коме сте навели следеће, на страни 6, кажете, цитирам: «"од тог доласка Чумета ја сам закључио да се Душан Спасојевић бави криминалом, а то сам закључио на основу тога што сам чуо у средствима информисања да је изручен пре тога из Француске, али пошто нико од њих није био осуђен, на слободи је, није моје да ја о њему судим". Да објасните ту противречност». Окр. Саша Пејаковић изјављује: «Јесте. То је исказ из полиције. О том ме истражни судија није питао. Истражни судија када је мене испитивао више је користио исказ мој из полиције и само је постављао, као Ви сада, нека питања. Значи он није спровео истрагу као што сам сада ја изнео пред Вама одбрану од почетка до краја». Завршен цитат. На страни 16, цитирам, постављам питање: «Да ли сте изјавили код истражног судије на страни 8 записника 'кажете «у току ове побуне, као што сам рекао главни и стварни комадант је био Легија. Он је свим тим руководио иако формално није био комадант ЈСО-о већ Гумар. Легија је волео да се долази код њега на преговоре". Завршен цитат са записника код истражног судије. На моје питање да ли је то тачно окр. Саша Пејаковић изјављује, цитирам: «Па то је тачно с чињеницом да је пок. Премијер, а лично је и Чедомир Јовановић, преговарали са пуковником Легијом». На даље, на страни 17, ја као председник већа постављам питање: Предочавам оно што сте рекли код истражног судије Окружног суда у Београду Посебног одељења на страни 8 да је службено лице јединице за специјалне операције официр за безбедност Лечић

цитирам" Лечић је рекао да су главни циљеви Јединице за специјалне операције да се спаси јединица, боље речено да се заштите Јединица, Легија и мали. Мали је био надимак Душана Спасојевића, а тако су га ословљавали само Легија, Гумар и Лечић." да ли је то тачно и чиме аргументујете евентуално такво мишљење и изјаву код истражног судије? Окр. Саша Пејаковић је изјавио: «Па то је саопштено једном приликом мени лично. Мали је вероватно наглашен зато што сам ја радио у његовом обезбеђењу да морам да га пазим и чувам. Али то је, ја мислим, било после протеста далеко после, значи нема никаквих додирних тачака са протестом». На страни 18, цитирам моје питање: «Да ли сте изјавили да је тада, у време протеста, окривљени Милорад Улемек Луковић рекао члановима и припадницима Јединице и да сте Ви били ту присутни, да је јединица у протесту и побуни, нисте се јасно изразили, и да ко неће да учествује у њој, да преда значку и службени пиштољ, и да то нико није смео то да уради?». Окр. Саша Пејаковић изјављује: «Јесте, али то су изјавили многи људи моћнији од мене да нису смели ништа да ураде против њих.». На страни 20, моје питање је гласило: «Реците нам да ли Вам је непосредно пет до 7 дана пре него што је извршен атентат на пок. Премијера др. Зорана Ђинђића окривљени Милорад Улемек Луковић, наредио да чувате пок. Душана Спасојевића, иначе ћете бити мртви ако му буде хвалило било шта?». Окр. Саша Пејаковић изјављује: «Да.». На моје питање: «Како сте схватили ту његову наредбу?», окр. Саша Пејаковић изјављује, цитирам: «Он мени то није само рекао за Душана Спасојевића, он је мени то рекао кад сам чувао Чедомира Јовановића да уколико лицу које чувам хвали длака с главе да мени оде глава. Значи да професионално радим посао, да нема шале и остало. Да схватим то веома озбиљно.». На страни 21 на моје питање: «Предочавам Вам изјаву пред истражним судијом Окружног суда у Београду на страни 13 записника у којој се наводи цитирам: «У погледу овога што ме терети тужилац, изјављујем да нисам учествовао ни у каквим припремама за атентат нити сам знао да ће до тога доћи све до дан два пред сам атентат». Кажете ни тада нисам имао директну спознају о томе али се десило дан два пред то следеће. У току та два, три дана пред атентат ја сам био стално у колима са Спасојевићем, претежно је он возио а понекад и ја. Мењали смо аутомобиле и то зеленог «фиата пунта», «опел кадет суза», «голф 3» црни, «сеат ибица» а једне вечери је отишао на састанак са Легијом коришћен је неки «цитроен». Тих дана кружили смо на релацији од Бановог брда до партизановог стадиона до Института Рудо, улицом Кнеза Милоша до железничке станице, на обреновачки пут па до Авале и назад. Спасојевић ми је рекао такође неколико дана пред атентат да он иде како је говорио у «штек». А то је био један стан на Бановом брду» и тако даље. «Објасните у вези Ваше данашње одбране овај исказ.» Окр. Саша Пејаковић је изјавио: «Ја сам одбрану изнео своју и дао сам све под обећањима сведока сарадника. А

као друго и са мојим адвокатом ја се нисам успео видети него када је он дошао код истражног судије односно са тужиоцем. Нити сам могао да разговарам нити ништа ми није одобрено.» На страни 28 на моје питање: «Реците нам како сте ушли у стан, да ли сте затекли окр. Милорада Улемека Луковића и како је он реаговао и шта сте разговарали?», окр. Саша Пејаковић је изјавио у контексту након извршеног атентата када је дошао у стан у ком сте Ви боравили према Вашој одбрани: «Ништа. Ја сам ушао. Позвонио, он је отворио ја сам ушао унутра и рекао му за то. Он је рекао добро, видићу ја, не знам шта ћу, нека они питају шта да раде, вели нек иду у шуму. Ништа друго.» «Да ли је приликом тог разговора окр. Милорад Улемек Луковић помињао окр. Звездана Јовановића и поставио питање како је Звеки?» то је било питање председника већа, на то је окр. Саша Пејаковић изјавио: «То је узето из контекста онога што сам ја рекао. Он је питао мене за Гумара, Лечића и још неке људе из јединице и како је Звеки. Ја сам то рекао њему да не знам. Нисам још ступио у контакт са јединицом и да немам појма и кад сам дошао кад сам то рекао Душану шта ми је он рекао, рекао сам да ме је питао за овога, овога и овога и кад сам му рекао Звекија Душан ми је одговорио није то Звеки онај на кога ти мислиш.» Завршени цитати и упознавање. Да ли имате нешто да изјавите у вези садржине његове одбране?

Окр. Милорад Улемек: Господине председавајући, везано за ово што он тврди како и под којим околностима је дао изјаву пред полицијом и пред истражним судијом, то сам већ рекао да то не желим да коментаришем, да сад не бих овде понављао због чега и како, а што се тиче свега овога што сте Ви навели у његовој изјави, при његовом изјашњавању пред Вашим већем, ја мислим да сам одговарајући на питања Вашег већа, питања тужиоца, адвоката оштећених и адвоката одбране, углавном ја мислим све рекао што је било спорно, осим, уколико овде још неко опет постави неко питање на које сам ја спреман да одговорим, тако да заиста немам ништа да прокоментаришем.

Председник већа: Везано за то Ваше коментарисање, да ли би Ви одговорили на једно питање, а то је, пошто сте на питање заменика Специјалног тужиоца Милана Радовановића, рекли да нисте помињали било које друго или треће лице, пошто сте говорили само о пок. Душану Спасојевићу, да желите да се видите са њим да расчистите целу ту ситуацију која је настала након атентата и објављивања Ваших фотографија као осумњичени да сте извршиоци атентата, Ви сте одговорили јасно и децидно «не». Међутим, управо овај цитирани део одбране окр. Саше Пејаковића потврђује да сте питали и како је Звеки. Ту постоји противречност па у том смислу да ли можете да објасните ту

противречност и да ли је то тачно што изјављује окр. Саша Пејаковић или ово што сте Ви изјавили?

Окр. Милорад Улемек: Па ја не знам како је то вече Саша Пејаковић у целој тој гунгули која је настала разумео то што сам га ја питао, између осталог. Ја се конкретно нисам интересовао за никог појединачно, већ као што сам то рекао одговарајући већ на Ваше питање у овом правцу, рекао да сам се занимао за људе из Јединице, мислећи да он има нека сазнања везано за било кога из Јединице. Значи у том смислу. А, ја се заиста не сећам да сам га ја појединачно питао како је, не знам овај, како је ту он навео, Леки, Гумар, Звеки и тако даље. Можда је он на то моје питање, како су људи из Јединице, схватио с обзиром да сам ја био командант Јединице и да сам се највише дружио и на неки начин контактирао са самом командом те Јединице, аутоматски у својој глави закључио да се ја вероватно распитујем о том командном кадру.

Председник већа: Добро. Настављам даље. Дакле, да Вас упознам укратко и са садржином одбране окр. Бранислава Безаревића. Окр. Бранислав Безаревић је саслушан на главном претресу. Он се изјаснио да није извршилац кривичних дела која му се стављају на терет, нити да се осећа кривично одговорним. Описао је управо оно што сматра да је у интересу његове одбране, а то је да је над њим примењивана тортура, да је примењивана сила у полицији, у циљу изнуђивања његовог признања. Затим, оспоравао је садржину исказа пред истражним судијом Посебног одељења Окружног суда у Београду да га није ништа питао везано за његову одбрану у присуству његовог браниоца, већ да је то сам унео истражни судија и да је било врло кратко време његовог саслушања. Након тога је одбио да одговара на било које питање суда и других учесника у кривичном поступку. Опет је председник већа након приговора веће је донело одлуку да се прочитају његови ранији искази дати и пред полицијом и пред истражним судијом. Садржина његове одбране дате у предкривичном и претходном кривичном поступку, јесте да он признаје извршење кривичних дела која му се стављају на терет, да је он учествовао у извршењу кривичних дела, наводећи, да је успоставио контакт са сведоком сарадником Зораном Вукојевићем, да је за награду обећану од 50.000 еура, рекао да пристаје да даје информације о кретању пок. Премијера др. Зорана Ђинђића, знајући при том да ће бити извршен атентат на њега. Да је те информације давао окр. Дејану Миленковићу, а нарочито информације које су везане за његов пут за Бања Луку и кретање и маршруту и возила и регистарске таблице о кретању од његове виле на Дедињу па све до аеродрома критичног дана, када је покушан атентат код хале Лимес. У том контексту је поменуо само Ваш надимак, каже да су претили Вашим именом њему, да не би престао да даје информације о кретању пок. Премијера и да му је то рекао окр. Дејан

Миленковић, а и Зоран Вукојевић, да о њему све зна Шарени, мислећи на Вас и у том смислу да не престане да даје информације о кретању Премијера, а све са циљем извршења атентата. Ето то је укратко његова садржина одбране. Да ли имате нешто да приметите везано за одбрану окр. Бранислава Безаревића?

Окр. Милорад Улемек: Не. Заиста немам ништа. Због тога што једноставно господина Безаревића нити познајем, нити не верујем да сам га икада у животу видео, нити имао било какав контакт са њим.

Председник већа: И на крају да Вас упознам и са садржином одбране окр. Жељка Тојаге. Окр. Жељко Тојага консеквентно и доследно негира извршење кривичних дела која му се оптужницом стављају на терет. То је учинио и у предкривичном поступку на записнику пред органима унутрашњих послова, пред истражним судијом и на главном претресу. Нити има сазнања нити да је он учествовао нити у припремама, нити у покушајима, нити у атентату на пок. Председника Владе др. Зорана Ђинђића, описујући између осталог и последње виђење са Вама, што датира фебруара месеца на некој сахрани 2003. године, да Вас је видео с тим што није прилазио нити се поздравио, нити је разговарао са Вама. И доследно изјављује да Ви немате никакве везе са припремањем, покушајима и извршењем кривичних дела која су предмет овог кривичног поступка. Да ли имате нешто да изјавите везано за садржину његове одбране?

Окр. Милорад Улемек: Па ја немам ништа да изјавим осим само што могу само да потврдим то што је он рекао, јер сам и ја то у једном контексту овде провукао да одговорно тврдим да нити ја, нити било ко од мојих бивших сабораца, нема никаквог учешћа, нити у организацији, нити у извршењу овог атентата, тако да заиста немам шта да додам.

Председник већа: Добро. Да би довршили даље ову радњу, ја сам већ наговестио да Вас питам да ли сте упознати са садржином исказа, ево интервенише адв. Момчило Булатовић.

Адв. Момчило Булатовић: Судија ја морам да интервенишем управо у складу са оним што сте Ви на почетку предочавања рекли господину Улемеку. Значи није никаква сугестија да Ви немате право, далеко од тога, да предпочите и све то, него управо што се тиче питања искључења јавности. Сведоци сарадници су на свој захтев тражили искључење јавности, у складу са одредбама ЗКП. То је дозвољено. Према томе, плашим се да ако би се сада господин Улемек који је упознат са садржином тога било шта и у било ком контексту изјавио да би повредили принцип тај, јер је јавност присутна, па у том правцу

сугестија. Значи одлучите о томе, па онда питајте господина Улемека. Хвала.

Председник већа: Не, није ништа спорно него сам ја мислио да питам да ли је уопште упознат, па ако има евентуално примедби везаних за садржину њихових исказа, онда ће мо искључити јавност, а ја не бих га упознавао са садржином исказа сведока-сарадника, а ни осталих сведока, ако је он упознат. Дакле, процесно, искључили би јавност у вези примедби и приговора које би изнео окривљени Милорад Улемек везаних за исказе сведока-сарадника, ако их има. То је обавезно, ту нема никаквих дилема. Ту сте у потпуности у праву. Претходно само хоћу да питам да ли је упознат, а ако нема потребе да га ја упознајем са садржином, онда би могли да искључимо јавност то је обавезно, с обзиром да је та фаза поступка била.

Адв.Момчило Булатовић: Ако дозволите судија, ја вам се извињавам, можда сам мало пожурио са овом својом упадицом, према томе.

Председник већа: Ништа схватам то добронамерно, нема никаквих проблема. Ево, значи питање моје гласи, да ли сте упознати са садржином исказа сведока сарадника и сведока који су саслушани у доказном поступку на главном претресу.

Окр.Милорад Улемек: Господине председавајући, упознат сам са садржином свих исказа који су пред овим вашим већем дали и сведоци и сведоци-сарадници. Ја заиста не бих имао никакве примедбе на изјаве свих оних сведока који су у неком редовном поступку, редовни сведоци, пред вашим већем. Имам доста примедби на изјаве сведока-сарадника, али сматрам да нема потребе да сада приступамо таквом једном чину, да се сада искључује јавност, и да ви овде мени предочавате све то због тога што сам ја упознат са тим њиховим изјавама, још много пре него што сам се предао. Део тих њихових изјава је чак био пропуштан и кроз медије, вероватно најдобронамерније. Ја бих вас замолио, уколико имам законско право да ми омогућите суочавање са сведоцима-сарадницима да бих ту директно пред већем, очи у очи, разјаснили све оно због чега ја имам те примедбе на њихове исказе и да би ми дозволили да ја чињеницама и аргументима докажем вашем већу да су ти сведоци невешто инструисани, да сведоче пред вашим већем због тога што у тим њиховим изјавама, нећу да говорим о детаљима има много, много нелогичности, нетачности, да не будем груб лажи.

Председник већа: Добро, то ће мо прихватити као ваш доказни предлог да се изврши ваше суочење са сведоцима сарадницима, о чему

ће одлучити веће током доказног поступка. На крају опет бих поставио питање, није уопште сувишно по мени, да ли имате ви нешто да кажете на крају вашег саслушања?

Окр.Милорад Улемек: Господине председавајући у овом моменту, на крају мог излагања више немам ништа да кажем, нити да додам, евентуално ако за то будем имао право, и ако ми буде било дозвољено у доказном поступку ћу имати шта да кажем, евентуално да бих појаснио све оно што ће мој адвокат и моја страна одбране изнети.

Председник већа: Имате право да предлагете извођење доказа, током наставка доказног поступка, јер је прекинут доказни поступак, а све са циљем да се изврши процесна радња вашим саслушањем. Дакле, могли сте то да учините и у вашој одбрани, као што сам вас поучио, можете ван главног претреса писменим путем, можете у току главног претреса приликом извођења доказа, то вам право нико не може ускратити, с тим што постоји једна законска могућност да нема ограничења времена када се може предложити извођење одређених доказа осим када се закључи главни претрес. Дакле, за све то време можете предлагати извођење доказа, а на већу је да одлучи који ће доказ извести на главном претресу, уз аргументацију на које околности, које су битне, правно релевантне за утврђивање истине или провере одбране, или исказа појединих саслушаних сведока или вештака, на главном претресу. Пошто смо завршили са процесном радњом саслушања првоокривљеног Милорада Улемека ја вас отпуштам, можете се вратити на оптуженичку клупу.

Постављам питање да ли има неко нешто да примети у вези изведене процесне радње саслушања првоокривљеног Милорада Улемека, дакле односи се на заменике Специјалног тужиоца, пуномоћнике оштећених, оптужене и браниоце. Изволите. Ко се јавља за реч.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Ја немам никаквих примедби.

Председник већа: Адв. Рајко Даниловић, да ли има примедби на исказ?

Адв.Рајко Даниловић: Немам примедбу. Ја само имам једно питање, мислим да сте прескочили предочавање исказа сведока-сарадника окривљеном. То је његово право да се суочава.

Председник већа: Ја сам у циљу рационализације управо да не би искључивали јавност, упознавали, јер је циљ колега Даниловићу да се упозна првоокривљени са садржином, па ако он каже да зна, онда мислим да нема потребе да га упознајемо. Јер је суштина сазнање, субјективни елемент. Он каже зна за садржину исказа. Према томе и лепо је рекао да неће да коментарише управо из ових разлога, а да тражи суочење.

Адв.Рајко Даниловић: Ја нисам баш хтео да коментаришем, него рекао је да ће у суочењу то бити прецизније. Добро, нисам ја његов бранилац, немам потребе да тражим његово право.

Председник већа: Да ли се неко јавља са бранилачке стране, ево јавља се бранилац адв.Момчило Булатовић, изволите.

Адв.Момчило Булатовић: Судија, ми немамо примедби на начин на који сте саслушали оптуженог Улемека, он је задржао своје прави из разлога које смо изнели овде да не би сада губили време са искључењем јавности, и са свим тим, да има примедбе на садржину исказа сведока-сарадника, рекао је да је то исконструисано, лоше научено и тако то, па у том правцу ће мо имати предлоге управо оне које је господин Улемек ставио већу, да ли ће то бити у доказном поступку, то је његово право на одбрану, што му не можете ускратити. Има право да поставља питања и да даје објашњења. У којој ће мо то фази, то отом потом, али принципијално немамо примедби на његово саслушање. Хвала.

Председник већа: Ево за реч се јавила претходно адв. Биљана Кајганић, у циљу стављања евентуално примедби или коментара.

Адв.Биљана Кајганић: Ја немам примедбе на оно што је оптужени Улемек рекао, али имам примедбе на то што сте изјаву Звездана Јовановића, незаконито увукли у поступак.

Председник већа: Одузимам вам реч колегинице, зато што немате право да коментаришете моје одлуке. Не можете држати предавања седите.

Адв.Биљана Кајганић: Не држим предавања.

Председник већа: Седите, колегинице то су моје наредбе, ево сада да не би формализовао. Председник већа доноси:

РЕШЕЊЕ

Одузима се реч браниоцу адв. Биљани Кајганић из разлога што не говори о ономе што је предмет сада у овом процесном тренутку, да ли има примедби, него хоће да држи предавања, да критикује рад председника већа, што заиста више превазилази границе људских могућности, јер то једноставно немате право.

Адв.Биљана Кајганић: Ваше понашање је заиста недопустиво судија и незаконито.

Председник већа: Можете да седнете.

За реч се јавља адв.Ненад Вукасовић, изволите.

Адв.Ненад Вукасовић: Ја бих само вама лично и већу односно упутио питање да бих ја знао у наредном делу који ћемо радити, а поготову у доказном поступку, када смо споменули ову изјаву да је Звездан Јовановић једноставно оспорио ову своју изјаву у једном званичном поступку, ја бих хтео да питам, ово чисто само као питање да бих знао, да бих се равнао да не бих дуплирао ствари. С обзиром да је била тој радњи присутна судија госпођа Ната Месаровић, ја претпостављам, извињавам се ако грешим, претпостављам да је уз вашу сагласност, била присутна у просторијама Централног затвора. Занима ме судбина документа који је откуцан, одштампан, потписан од свих присутних лица и који је госпођа Ната Месаровић добила. Да ли је она евентуално формално саставни део овога списка или не, да бих ја знао да се равнам да не би улазили сада, знате нешто се води пред неким другим судом, није саставни део овога, па да не будем ту у једном вакуму, ако није да онда то на време доставим већу са свим оним, све што прати то, само да знам, једноставно питање да бих ја знао, шта је судбина са том изјавом коју је добила госпођа Ната Месаровић. Да ли је у овом спису или у некој другој фасцикли?

Председник већа: Одговор гласи да та изјава није саставни део овог списка.

Адв.Ненад Вукасовић: Добро. Хвала, да знам како ћу даље.

Председник већа: За реч се јавио адв. Горан Петронијевић, изволите.

Адв.Горан Петронијевић: Захваљујем судија. Немам примедбе на претходно, изузев оне примедбе коју сам дао на почетку процесног карактера и само бих једно заједнички да решимо један проблем, који по

мени поново произилази, не због рада већа, нити било чега другог, него због нејасноћа Закона, посебно нових одредби из Закона о посебном овлашћењу организованог криминала. Ми поново данас долазимо у једну ситуацију да због нерешеног статуса сведока-сарадника, да ли су оптужени или сведоци у овој фази поступка нејасно или не можете ви као веће чисто и законито да примените одредбе чл. 323 кога сте ви применили, без обзира на моју примедбу да то тако не може. Овде се могу предочавати и како то стоји у чл. 323 ст. 1 само изјаве саопштених и питати оптужени који се при томе изјашњава да ли има примедбе. Опет судија долазимо у ону ситуацију да данас постављамо питање да ли су сведоци сарадници саопштени или су сведоци. Ако су саопштени можете ово учинити што сте учинили у смислу чл. 323 ст. 1, а ако су сведоци не можемо, јер ово није фаза доказног поступка. Хвала вам судија. Није примедба на ваш рад, него нејасноћа Закона и ја вас молим да то имате у виду.

Председник већа: Да ли неко од оптужених има шта да примети на исказ првоокривљеног Милорада Улемека, ако има нека дигне руку.

Констатује се да нико од саопштених присутних на главном претресу нема било какву примедбу на исказ првоокривљеног Милорада Улемека.

Председник већа доноси:

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес.

Наставак главног претреса ће бити 08.септембра 2004. године са почетком у 10,00 часова у судници бр. 1, што је присутнима саопштено и о чему су иначе обавештени.

Наставићемо сутра доказни поступак који је прекинут, извођењем доказа саслушањем сведока који су позвани, према плану који сам вам дао, дакле, сведока радника обезбеђења зграде Владе Републике Србије на дан извршеног атентата 12.03.2003.године Данила Копривице, Трајковића и Петровића.

Довршено у 14,54 часова.

Записничар,

Председник већа-судија,